

REGIONALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA W SZCZECINIE

Szczecin, dnia 3 lutego 2026 r.

WONS.420.30.2023.PP.26

DECYZJA Nr 3/2026 o środowiskowych uwarunkowaniach

Na podstawie art. 104 i 108 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1691) - zwanej dalej ustawą Kpa, art. 71 ust. 1 i 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. r) oraz art. 82 i art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r., poz. 1112 ze zm.) - zwanej dalej ustawą ooś, a także § 3 ust. 1 pkt 6 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie zespołu elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, realizowana pod nazwą Farma Wiatrowa Kicko”, przedłożonego przez Pana Artura Lachowicza Prezesa Zarządu Solart Sp. z o.o., z dnia 18 września 2023 r. (data wpływu do tut. organu w dniu 22 września 2023 r.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, a także działając w oparciu o:

- opinię Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW Wody Polskie, z dnia 04 grudnia 2023 r., SZ.ZZŚ.3.4901.217.2023.OS odступаając od konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia;
- opinię sanitarną Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Stargardzie, z dnia 21 października 2025 r., znak: ZNS.9022.5.7.2025, opiniującą pozytywnie realizację przedmiotowego przedsięwzięcia;

ustalam środowiskowe uwarunkowania dla ww. przedsięwzięcia i jednocześnie określám:

I. Rodzaj i miejsce realizacji przedsięwzięcia

Przedsięwzięcie polega na budowie 2 elektrowni wiatrowych, które wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną będą wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, a więc „czystej” energii. Zakłada się, że każda z elektrowni osiągnie moc znamionową do 3 MW - planowana łączna moc Farmy Wiatrowej Kicko wynosi 6 MW. Planuje się instalację turbin wiatrowych o następujących parametrach technicznych:

- moc pojedynczej elektrowni – do 3 MW każda,
- średnica rotora – do 131 m,
- wysokość wieży do piasty – do 91 m,
- wysokość całkowita – do 150 m n.p.t.,
- typ konstrukcji masztu – rurowy, stalowy,
- ilość skrzydeł wirnika – 3 (obracane zgodnie z ruchem wskazówek zegara).

W związku z planowanym przedsięwzięciem, oprócz posadowienia turbin wiatrowych, wystąpi również konieczność realizacji następujących elementów:

- wykonanie sieci dróg dojazdowych łączącej teren lokalizacji elektrowni wiatrowych z drogą publiczną. Ewentualnie może zajść konieczność przystosowania istniejących dróg śródpolnych na potrzeby transportowe w trakcie inwestycji,
- wykonanie placów manewrowych dla celów serwisowych,
- dla potrzeb wyprowadzenia mocy z elektrowni wiatrowych konieczna będzie realizacja kabli energetycznych średniego napięcia,
- ze względu na konieczność zapewnienia łączności z systemem operatora energetycznego niezbędna będzie realizacja kabli telekomunikacyjnych,
- opcjonalnie abonenckiej stacji elektroenergetycznej (GPO),
- opcjonalnie dla potrzeb wyprowadzenia mocy z GPO do sieci Operatora Systemu Dystrybucyjnego (wskazanego po uzyskaniu warunków przyłączenia oraz w zależności od przyznanej mocy przyłączeniowej) może zajść konieczność realizacji kabli energetycznych wysokiego napięcia.

Wszystkie projektowane turbiny i całość infrastruktury towarzyszącej objętej niniejszą decyzją zostaną zlokalizowane w granicach działki o nr ewidencyjnym 311/6 obr. Kicko, Gmina Stara Dąbrowa, powiat Stargardzki, Województwo Zachodniopomorskie. W granicach ww. działki ewidencyjnej znajdują się zatem obszary:

- związane z posadowieniem turbin,
- związane z zasięgiem (omiataniem) pracy rotora,
- związane z lokalizacją niezbędnej infrastruktury technicznej.

II. Istotne warunki korzystania w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich:

1. Prace realizacyjne prowadzić wyłącznie w porze dziennej, w godz. 6.00 – 22.00.
2. W przypadku konieczności usunięcia drzew i krzewów, prace z tym związane należy przeprowadzić poza sezonem lęgowym ptaków, tj. w okresie od 15 października do końca lutego.
3. W przypadku rozpoczęcia realizacji prac ziemnych w okresie lęgowym ptaków, czynności te prowadzić wyłącznie po wykonaniu pod nadzorem ornitologicznym przeglądu terenu pod kątem jego zasiedlenia przez ptaki i potwierdzeniu braku stanowisk lęgowych. Kontrolę zajęcia siedlisk należy przeprowadzić nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku wykrycia lęgów awifauny, należy zaprzestać prowadzenia prac do czasu stwierdzenia przez ornitologa wyprowadzenia młodych z gniazd.
4. Wszelkie zadrzewienia, które nie zostały przeznaczone do wycinki, a rosną w zasięgu prowadzonych prac, należy odpowiednio zabezpieczyć przed uszkodzeniami, np. poprzez osłonięcie pni drewnianymi listwami, tkaniną jutową lub grubymi matami słomianymi bądź trzcinowymi. Wysokość zabezpieczeń powinna wynosić minimum 1,5 m. Po zakończeniu realizacji inwestycji zabezpieczenia drzew należy zdemontować, nie dopuszczając do uszkodzeń drzew. Ewentualne prace w zasięgu brył korzeniowych należy prowadzić ręcznie.
5. W zasięgu rzutu koron drzew oraz obrębie krzewów nie należy: organizować zaplecza budowy, miejsc składowania materiałów budowlanych oraz odpadów, wyznaczać dróg transportowych czy miejsc parkingowych.

6. Na czas przerw roboczych zabezpieczyć wykopy budowlane przed możliwością przedostania się do nich drobnych zwierząt. Regularnie kontrolować teren prowadzonych prac, a zwłaszcza wykopów budowlanych, pod kątem ewentualnego uwięzienia w nich zwierząt. Wszelkie zwierzęta, które dostaną się do wykopów, należy przenieść w bezpieczne miejsce, zgodnie z przepisami prawa.
7. Zaplecze budowy wraz z bazą materiałowo-sprzętową (miejsce postoju maszyn, magazynowania materiałów budowlanych i odpadów) zlokalizować na terenie posiadającym utwardzoną nawierzchnię. Dodatkowo nawierzchnię bazy materiałowo-sprzętowej uszczelnić, np. za pomocą geomembrany. Ww. miejsca zabezpieczyć przed dostępem osób nieupoważnionych i zwierząt.
8. Zaplecza budowy nie należy lokalizować w otoczeniu rowów melioracyjnych, rzek, zbiorników wodnych, terenów podmokłych, lasów ani innych zadrzewień.
9. Teren budowy wyposażać w środki zabezpieczające przedostanie się szkodliwych substancji do ziemi (sorbenty o odpowiedniej chłonności), które należy stosować natychmiastowo w przypadku ewentualnego rozlewu substancji ropopochodnych z maszyn i pojazdów.
10. Ewentualne tankowanie i drobne naprawy sprzętu wykonywać na terenie uniemożliwiającym infiltrację lub spływ powierzchniowy zanieczyszczeń do gruntu, nad matą sorpcyjną. Maty sorpcyjne, po użyciu, należy przekazywać uprawnionemu odbiorcy (specjalistycznej firmie).
11. Turbiny wiatrowe posadzić w lokalizacjach i z uwzględnieniem następujących parametrów:

Nr elektr owni	Układ współrzędnych „2000” strefa 5		Max. wysokość wieży (m)	Max. średnica rotora (m)	Max. łączna wysokość (m n.p.t.)	Max. moc akustyczna turbiny [dB(A)]
	X	Y				
EW1	5918726.92	5509208.62	do 91	do 131	do 150	104,9
EW2	5918387.43	5509148.47	do 91	do 131	do 150	104,9

12. Na projektowanych elektrowniach nie dopuszcza się umieszczania reklam, za wyjątkiem oznaczenia nazwy i symbolu producenta i/lub właściciela na gondolach wiatrowych.
13. Podczas eksploatacji przedsięwzięcia nie magazynować wytworzonych odpadów na terenie inwestycyjnym. Dopuszcza się magazynowanie ww. odpadów jedynie w obrębie wygradzonego terenu stacji GPO, w odpowiednich pojemnikach umiejscowionych na utwardzonym podłożu.
14. W przypadku likwidacji inwestycji przywrócić pierwotne (tj. rolnicze) użytkowanie terenu.
15. Zgodnie z opinią Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW Wody Polskie z dnia 04 grudnia 2023 r., SZ.ZZŚ.3.4901.217.2023.OS
 - a) dla zachowania prawidłowego funkcjonowania urządzeń wodnych należy zachować ich drożność, właściwy stan techniczny oraz kierunek odpływu wody,
 - b) w przypadku uszkodzenia urządzeń wodnych przy wykonywaniu prac ziemnych Inwestor zobowiązany jest do naprawy powstałych uszkodzeń, w sposób zapewniający zachowanie dotychczasowych funkcji tych urządzeń,
 - c) podczas trwania prac budowlanych należy nie dopuścić do przedostania się do wód powierzchniowych i ziemi substancji ropopochodnych z maszyn, urządzeń i środków transportu oraz innych substancji szkodliwych, natomiast w przypadku wycieku tych substancji należy zastosować sorbent lub płyn do neutralizacji cieczy ropopochodnych, a zanieczyszczony materiał przekazać do unieszkodliwiania,
 - d) podłoże zaplecza budowy należy zabezpieczyć przed ewentualnym wyciekiem substancji ropopochodnych z urządzeń i maszyn oraz środków transportu, a w miejsca

przeznaczone do składowania substancji podatnych na przenikanie do gleby należy położyć materiały izolacyjne.

- e) inwestycje w fazie budowy, jak i realizacji należy prowadzić w sposób wykluczający pogorszenie stanu wód, przy zastosowaniu środków (procedur i technologii) zapobiegających rozprzestrzenianiu się i likwidujących ewentualne zanieczyszczenia powstałe w trakcie jej realizacji.

III. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1

1. Zrealizować farmę wiatrową o łącznej mocy do 6 MW złożoną maksymalnie z 2 turbin (EW1, EW2) o mocy 3 MW każda następujących parametrach: średnica wirnika – do 131 m; wysokość wieży do piasty – do 91 m; wysokość całkowita elektrowni wiatrowej – do 150 m n.p.t.; maksymalna moc akustyczna pojedynczej turbiny – do 104,9 dB(A).
2. W przypadku budowy stacji elektroenergetycznej GPO teren jej posadowienia wyposażać w separator, którego zadaniem będzie oddzielenie wody opadowej i oleju transformatorowego, pochodzącego ze stanowiska transformatora WN/SN (misy transformatora) w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnej. Pracą separatora należy objąć także olejowe transformatory zespołów uziemiających, w przypadku zastosowania takiego rozwiązania.
3. Drogi i prace manewrowe wykonać jako nawierzchnie częściowo przepuszczalne, np. utwardzone kruszywem.
4. Łopaty wirników turbin wyposażać w system grzebieniowy TES.
5. Należy wyposażać farmę wiatrową w całoroczny automatyczny detekcyjno-reakcyjny system wykrywania oraz płoszenia ptaków z jednoczesnym interwencyjnym zatrzymywaniem turbin w następujący sposób:
 - w system detekcyjno-reakcyjny wyposażać należy turbiny EW1 i EW 2 zlokalizowane w obrębie Farmy Wiatrowej Kicko. Montaż systemu należy wykonać przed uruchomieniem turbin wiatrowych;
 - system należy skalibrować w uzgodnieniu z doświadczonym ornitologiem, jednakże system musi reagować na ptaki szponiaste o rozpiętości skrzydeł co najmniej 1,1 m;
 - raportować do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie w cyklu miesięcznym, liczby aktywacji systemu na poszczególnych turbinach, w tym z podaniem daty i godziny zdarzenia, informacji o rodzaju i czasie trwania reakcji systemu (stop, ponowne uruchomienie);
 - raportowanie należy rozpocząć niezwłocznie po zainstalowaniu i kalibracji systemu, przy uwzględnieniu okresu obejmującego czas uruchomienia turbin wiatrowych i prowadzić przez okres 2 lat od uruchomienia turbin wiatrowych, z możliwością przedłużenia bądź zakończenia tego działania;
 - raportowanie należy prowadzić w systemie elektronicznym na adres e-mail RDOŚ w Szczecinie (sekretariat@szczecin.rdos.gov.pl);
 - do czasu wprowadzenia sprawnego systemu detekcyjno-reakcyjnego należy prowadzić nadzór nad populacją ptaków szponiastych poprzez wykwalifikowanych ornitologów, obserwujących przeloty w rejonie zespołu turbin Farmy wiatrowej i reagujących w sytuacji kolizyjnego lotu (zatrzymywanie turbin);

6. Na wszystkich turbinach wchodzących w skład projektowanej elektrowni wiatrowej należy zamontować całoroczny automatyczny detekcyjno-reakcyjny system wykrywania ptaków z jednoczesnym interwencyjnym zatrzymywaniem turbin. Parametry systemu należy skalibrować w uzgodnieniu ze specjalistą ornitologiem, jednakże system musi reagować na ptaki szponiaste o rozpiętości skrzydeł co najmniej 1,1 m.

IV. Stwierdzam konieczność zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w następującym zakresie:

1. Zobowiązuję inwestora do bezzwłocznego rozpoczęcia monitoringu porealizacyjnego aktywności ornitofauny oraz chiropterofauny – już na etapie inwestycyjnym związanym z rozruchem turbin wiatrowych. Następnie monitoring należy kontynuować podczas eksploatacji inwestycji według poniższych zaleceń:
 - a) prowadzić monitoring inwestycyjny - tj. obejmujący **okres uruchamiania poszczególnych** turbin wiatrowych, przy współpracy z nadzorem ornitologicznym. Do czasu wprowadzenia sprawnego systemu detekcyjno-reakcyjnego należy prowadzić nadzór nad populacją ptaków szponiastych poprzez wykwalifikowanych ornitologów, obserwujących przeloty w rejonie zespołu turbin Farmy wiatrowej i reagujących w sytuacji kolizyjnego lotu (np. poprzez zatrzymanie turbin);
 - b) prowadzić monitoring poinwestycyjny - tj. od oddania do eksploatacji całej farmy wiatrowej, trzykrotnie w ciągu 5 lat po oddaniu zespołu elektrowni wiatrowych do eksploatacji, w latach wybranych przez eksperta – ornitologa i chiropterologa (np. w latach 1, 2, 3 lub 1, 3, 5, z zastosowaniem obowiązującej metodyki. Wyniki tego monitoringu należy odnieść do informacji zebranych podczas prac nad raportem oddziaływania inwestycji na środowisko oraz innych danych dotyczących środowiska przyrodniczego na tym terenie;
 - c) szczegółowy program monitoringu inwestycyjnego i poinwestycyjnego wraz ze wskazaniem metodologii jego przeprowadzania, należy przedstawić do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie przed ich rozpoczęciem;
 - d) przedmiotem monitoringu powinny być:
 - gatunki ptaków szczególnie wrażliwe na oddziaływanie farm wiatrowych, w tym należące do następujących grup taksonomicznych: blaszkodziobe *Anseriformes*, perkozy *Podicipediformes*, żurawiowe *Gruiiformes*, siewkowe *Charadriiformes*, bocianowe *Ciconiiformes*, szponiaste *Accipitriformes*, sokołowe *Falconiformes*, ze szczególnym uwzględnieniem gatunki ptaków dla których powołano strefy ochrony, rozrodu i regularnego przebywania ptaków, zlokalizowanych w odległości do 3 km od miejsca realizacji przedsięwzięcia;
 - gatunki będące przedmiotem ochrony w obszarach Natura 2000 i będące przedmiotem zainteresowania Wspólnoty Europejskiej;
 - gatunki zagrożone, rzadko spotykane i chronione prawnie;
 - integralność obszarów Natura 2000, rozumiana jako spójność czynników strukturalnych i funkcjonalnych warunkujących zrównoważone trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano lub wyznaczono te obszary;
 - inne gatunki, grupy ekologiczne organizmów lub procesy ekologiczne istotne dla oceny oddziaływania inwestycji na środowisko przyrodnicze

(wskaźnikowe, cenne ze względu na znaczenie dla ochrony walorów przyrodniczych, krajobrazowych lub użytkowych);

e) monitoring winien m.in.

- ocenić skuteczność zastosowanego całorocznego automatycznego detekcyjno-reakcyjnego systemu wykrywania oraz płoszenia ptaków szponiastych;
- ocenić skuteczność zastosowanych działań minimalizujących w stosunku do chiropterofauny.
- określić, czy eksploatacja przedsięwzięcia spowoduje zmiany w składzie gatunkowym ptaków oraz nietoperzy występującej w otoczeniu przedsięwzięcia,
- ocenić rzeczywisty poziom śmiertelności ptaków i nietoperzy w wyniku zderzeń z turbinami wiatrowymi, z identyfikacją składu gatunkowego lub grup ptaków/nietoperzy, ze szczególnym uwzględnieniem przedmiotów ochrony w OSO/SOO Natura 2000, podczas nocnych i dziennych przelotów,
- ocenić zmiany zachodzące w ekosystemach zlokalizowanych w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia,
- ocenić wykorzystanie przestrzeni powietrznej przez ptaki, w tym ocenić wpływ inwestycji na korytarze migracyjne, z uwzględnieniem występowania najbliższych żerowisk i noclegowisk;
- ocenić wpływ farmy na ptaki lęgowe, objętych cenzusem w skali lokalnej oraz w skali krajowej;
- ocenić wpływ farmy na awifaunę terenów chronionych i cennych przyrodniczo, w tym określić znaczenia planowanej inwestycji dla utrzymania właściwego stanu ochrony obszarów objętych ochroną prawną (zwłaszcza OSOP Natura 2000, IBA oraz innych obszarów, dla których przedmiotami ochrony są ptaki) oraz innych cennych dla ptaków obszarów (np. ostoi ptaków o randze regionalnej).

f) przekazywać Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie wyniki monitoringu wraz z propozycją działań zapobiegawczych lub minimalizujących, w razie zaistnienia takiej konieczności, w postaci:

- raportów okresowych, w terminie 3 miesięcy od zakończenia danego roku badań, uwzględniających wyniki raportów dot. liczby aktywacji systemu na poszczególnych turbinach, w tym z podaniem daty i godziny zdarzenia, informacji o rodzaju i czasie trwania reakcji systemu (stop, ponowne uruchomienie),
- raportów końcowych (podsumowujących cały cykl badawczy) - w ciągu 6 miesięcy po zakończeniu badań dla danego zasobu środowiska.

W celu umożliwienia weryfikacji wyników analiz i ich ewentualnego ponownego przeliczenia (zgodnie z zasadą powtarzalności wyników stosowaną w badaniach naukowych — *repeatability*) wraz z raportami rocznymi należy również załączać surowe dane, na podstawie których wykonano analizy (np. tabele z wynikami obserwacji terenowych).

g) w przypadku wykazania w raporcie okresowym lub końcowym znaczących negatywnych oddziaływań na dany zasób środowiska lub stwierdzenia innych istotnych zagrożeń dla środowiska, w raporcie z monitoringu zaproponować działania zapobiegawcze lub minimalizujące (np. wyłączenia kolejnych turbin z uwagi na aktywność nietoperzy, wyposażenie kolejnych turbin w system detekcyjno-reakcyjny,

wyłączenie turbin wiatrowych w newralgicznych okresach), proponowany sposób wdrażania i kontroli rezultatów. Natomiast w przypadku nieoczekiwanego, niekontrolowanego wystąpienia wyraźnych zmian w stanie zachowania siedlisk gatunków zwierząt objętych ochroną, w tym również stanowiących przedmiot ochrony w obszarach Natura 2000, co może mieć znaczący wpływ na elementy środowiska przyrodniczego, należy niezwłocznie powiadomić o tym fakcie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska Szczecinie oraz przedstawić fachową ocenę przyczyn zaobserwowanych zmian, zawierającą przedstawienie sposobów naprawy oraz zapobieżenia niekorzystnym zjawiskom: fachową ocenę wraz z wnioskami i zaleceniami wykonać w terminie miesiąca od terminu, w którym zaobserwowano niekorzystne zjawiska i (każdorazowo) przesłać do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie niezwłocznie po jej wykonaniu, jednak nie później niż jeden miesiąc od sporządzenia oceny;

- h) końcowe z monitoringu danego zasobu środowiska redagować w układzie dwóch części: pierwsza część – wyniki badań z danego okresu; druga – porównanie wyników z ustaleniami zawartymi w raporcie stanowiącym podstawę wydania niniejszej decyzji, celem przeprowadzenia prawidłowej oceny wpływu przedsięwzięcia na określony zasób środowiska;
 - i) program monitoringu wraz ze wskazaniem metodyki jego przeprowadzenia oraz terminów przedkładania jego wyników tutemu organowi, należy przedstawić do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie przed jego rozpoczęciem. Przy ustalaniu zakresu monitoringu należy uwzględnić założenia zawarte w treści uzasadniania niniejszej decyzji, informacje zebrane podczas prac nad raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz inne dane dotyczących środowiska przyrodniczego analizowanego terenu.
 - j) Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie na podstawie dostarczonych wyników monitoringu może podjąć decyzję, np. o przedłużeniu terminu prowadzenia monitoringu, zmianie jego zakresu lub zastosowaniu innych działań minimalizujących.
2. Po oddaniu inwestycji do użytkowania, niniejszą decyzją zobowiązuje się inwestora do przeprowadzenia monitoringu śmiertelności ornitofauny oraz chiropterofauny według poniższych zaleceń;
- a) raport z monitoringu śmiertelności powinien obejmować w szczególności:
 - określenie metodyki prowadzonych poszukiwań, tj. wskazanie liczebności i częstotliwości kontroli terenowych, wskazanie wyznaczonego obszaru poszukiwań wraz z uzasadnieniem oraz liczby skontrolowanych turbin, wskazanie przebiegu transektów wykorzystywanych w czasie kontroli, wskazanie ewentualnych trudności w prowadzeniu poszukiwań (np. występowanie w granicach wyznaczonego buforu badań terenów trudno dostępnych),
 - określenie zakresu zebranych informacji, tj. oznaczeń skontrolowanych turbin, procentowego udziału skontrolowanej powierzchni pod każdą z turbin,
 - przedstawienie zebranych informacji dot. potencjalnych ofiar, tj. gatunek (z możliwie dużą dokładnością), wiek i płeć (jeśli to możliwe uwzględniając stan rozkładu ciała), współrzędne geograficzne, oznaczenie turbiny, odległość od turbiny, dokumentacja fotograficzna, ewentualne dodatkowe informacje i uwagi,
 - przedstawienie oceny skali zmian, jakie wystąpiły w środowisku (w szczególności w kontekście lokalnych populacji poszczególnych gatunków) oraz dokonanie obliczeń

rzeczywistej śmiertelność ptaków. W analizie możliwe jest wykorzystanie również testów pomocniczych, np. skuteczności wyszukiwania ofiar czy tempa znikania ofiar.

- b) program monitoringu śmiertelności wraz ze wskazaniem metodyki jego przeprowadzenia oraz terminów przedkładania jego wyników tut. organowi, powinien być opracowany przez eksperta ornitologa oraz eksperta chiropterologa z udokumentowanym doświadczeniem i następnie przedstawiony do akceptacji Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie przed rozpoczęciem jego prowadzenia i uruchomieniem elektrowni. Przy ustalaniu zakresu monitoringu należy uwzględnić założenia zawarte w treści uzasadniania niniejszej decyzji, informacje zebrane podczas prac nad raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz inne dane dotyczących środowiska przyrodniczego analizowanego terenu.
3. Wyniki monitoringów porealizacyjnych oraz monitoringów śmiertelności ornitofauny oraz chiropterofauny posłużą do analizy faktycznego oddziaływania projektowanej elektrowni wiatrowej na chronione gatunki ptaków oraz oceny czy jej funkcjonowanie nie powoduje znacząco negatywnego oddziaływania na poszczególne grupy zwierząt. W przypadku ptaków za wystąpienie znacząco negatywnego oddziaływania w zostanie uznana sytuacja, gdy wynikająca z monitoringów skala śmiertelności gatunków wyszczególnionych w tzw. Dyrektywie ptasiej przekroczy 1 os./turbinę/rok. Z kolei w przypadku nietoperzy dane dotyczące śmiertelności zostaną poddane indywidualnej analizie w kontekście oddziaływania na lokalne populacje, która uwzględni wyniki monitoringów przed- oraz porealizacyjnych oraz monitoringów śmiertelności. W przypadku uznania znacząco negatywnego wpływu na poszczególne gatunki zwierząt Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie może nakazać zastosowanie przez inwestora dodatkowych, innych niż dotychczas realizowane, działań minimalizujących ograniczających dalszy wpływ farmy na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego. W takim przypadku inwestor jest zobowiązany bez zbędnej zwłoki oraz na własny koszt podjąć i zrealizować ww. działania, których ostateczny zakres zostanie określony w porozumieniu i przy akceptacji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie. Ewentualne dodatkowe działania minimalizujące mogą objąć w szczególności: przedłużenie terminu prowadzenia monitoringu, zmianę jego zakresu oraz nakaz natychmiastowego (całkowitego bądź okresowego) wstrzymania pracy poszczególnych turbin. W przypadku wystąpienia opisywanej sytuacji możliwe jest również wszczęcie postępowania, o którym mowa w art. 82 ust. 1c ustawy ooś w związku z art. 362 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 z późn. zm.).

V. Nakładam obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej.

Nakłada się obowiązek przeprowadzenia analizy akustycznej po uruchomieniu projektowanej farmy wiatrowej. Pomiary kontrolne należy przeprowadzić w ciągu pierwszego roku po uruchomieniu wszystkich turbin wiatrowych uwzględnionych w przeprowadzonej analizie – tj. po uruchomieniu 2 turbin wiatrowych objętych niniejszą decyzją (EW1, EW2) oraz 2 turbin wiatrowych projektowanych w ramach Farmy Wiatrowej Kicko 2 (EW3, EW4, EW5, EW6, EW7, EW8). W przypadku, gdyby zrezygnowano z realizacji sąsiadującej inwestycji bądź jej realizacja znacząco się opóźniła należy przeprowadzić wstępną analizę akustyczną obejmującą 2 turbiny objętych niniejszą decyzją (EW1, EW2), a po ewentualnej realizacji 2 kolejnych turbin należy powtórzyć badania w tym zakresie. Pomiary w zakresie emisji hałasu powinny być przeprowadzone przez akredytowane laboratorium. Pomiary należy prowadzić nie mniej niż jeden raz na kwartał (łącznie minimum 4 pomiary w ciągu roku), przy warunkach wiatrowych, przy których występuje najbardziej niekorzystne oddziaływanie przedsięwzięcia na akustyczną

jakość środowiska, podczas pracy wszystkich turbin wiatrowych, zgodnie z przepisami szczegółowymi obowiązującymi w czasie przeprowadzania pomiarów. Jeden z pomiarów winien być przeprowadzony w okresie od początku grudnia do końca lutego, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji, w której grunt będzie zamrożony. Punkty pomiarowe należy zlokalizować przy granicy najbliższych terenów podlegających ochronie akustycznej. Uzyskane wyniki należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Zachodniopomorskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska. W przypadku stwierdzenia przekroczeń dopuszczalnych poziomów emisji hałasu na terenach chronionych, należy podjąć działania ograniczające emisję np. poprzez dokonanie korekty nastaw każdej z turbin lub inne zapewniające dotrzymanie standardów, o których należy poinformować tut. Organ, a następnie powtórzyć pomiary i przedłożyć ich wyniki Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie.

VI. Nie nakładam obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś.

Integralną częścią niniejszej decyzji jest załącznik nr 1 stanowiący charakterystykę planowanego przedsięwzięcia, w myśl art. 82 ust. 2 ustawy ooś.

Uzasadnienie

W dniu 22 września 2023 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, wpłynął wniosek Pana Artura Lachowicza Solart Sp. z o. o., z dnia 18 września 2023 r., o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „*Budowie zespołu elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, realizowana pod nazwą Farma Wiatrowa Kicko*”. Przedmiotowy wniosek ostatecznie został uzupełniony pod względem formalnym w dniu 21 listopada 2023 r., w związku z czym przedłożona dokumentacja zawierała kartę informacyjną przedsięwzięcia (3 egzemplarze w wersji papierowej oraz 3 egzemplarze zapisane w formie elektronicznej), poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej i mapę z zaznaczonym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wypisy i wyrisy z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu działek inwestycyjnych, wypisy i wyrisy z ewidencji gruntów pozwalających na ustalenie stron postępowania.

Przedmiotowe przedsięwzięcie, w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839, ze zm.), wpisuje się w katalog przedsięwzięć wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 6 lit. b, tj. instalacje wykorzystujące do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 5: b) o całkowitej wysokości nie niższej niż 30 m (w ramach przedmiotowej inwestycji projektowane są 4 elektrownie o wysokości do 200 m). Według ww. rozporządzenia przedmiotowa inwestycja zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może być wymagany. Zgodnie z art. 71 ust. 2 *ustawy ooś*, dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jest wymagane uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Planowana inwestycja realizowana będzie na terenie gminy Stara Dąbrowa, gdzie projektowane jest posadowienie 2 elektrowni wiatrowych wraz z niezbędną infrastrukturą. Wobec powyższego,

stosownie do zapisów art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. r *ustawy ooś* organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla analizowanego przedsięwzięcia jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie.

Po usunięciu braków formalnych we wniosku, tut. Organ obwieszczeniem z dnia 28 listopada 2023 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.2, zawiadomił strony postępowania o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej inwestycji. Powyższa forma informowania o prowadzonym postępowaniu została przyjęta z uwagi na fakt, iż w postępowaniu tym liczba stron przekroczyła 10 (zgodnie z art. 74 ust. 3 *ustawy ooś*).

Ww. obwieszczenie zostało zamieszczone na tablicy ogłoszeń w siedzibie Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie, w siedzibie Urzędu Gminy Stara Dąbrowa, Urzędu Gminy Marianowo, Urzędu Gminy w Stargardzie, Urzędu Gminy Stargard oraz na stronie internetowej biuletynu informacji publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie. Ww. obwieszczeniem zawiadomiono także strony postępowania, że kolejne obwieszczenia o podjętych przez tut. Organ czynnościach w przedmiotowej sprawie, publikowane będą wyłącznie na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami. w toku prowadzonego postępowania, na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 i 4 *ustawy ooś*, tut. Organ wystąpił pismem z dnia 28 listopada 2023 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.4 do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Stargardzie oraz pismem z dnia 28 listopada 2023 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.3 do Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie PGW Wody Polskie, z prośbą o wydanie opinii w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Stargardzie, opinią z dnia 13 grudnia 2023 r., znak: ZNS.7040.1.65.2023, stwierdził potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko oraz określił zakres raportu, w którym szczegółowej analizie poddana powinna być odległość w stosunku do zabudowy mieszkaniowej lub innej przeznaczonej na pobyt ludzi, zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach chronionych akustycznie, zwłaszcza na terenach zabudowy mieszkaniowej/zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zminimalizowanie wpływu emisji infradźwięków, pola elektromagnetycznego, efektu migotania cieni i refleksów światła, możliwe do wystąpienia konflikty społeczne. W ww. opinii, uwzględniając rodzaj, charakterystykę i usytuowanie inwestycji oraz rodzaj, cechy, skalę możliwego oddziaływania na zdrowie i warunki życia ludzi, uznano potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Zdaniem ww. organu opracowanie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko posłuży analizie narażenia zdrowia i życia ludzi na niekorzystne oddziaływanie planowanej inwestycji oraz powstania konfliktów społecznych. Analiza ta będzie miała istotne znaczenie w wyborze odpowiedniego wariantu realizacji przedsięwzięcia.

Natomiast opinią z dnia 04 grudnia 2023 r., znak: SZ.ZZŚ.3.4901.217.2023.OS, Dyrektor Zarządu Zlewni w Stargardzie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, wskazując jednocześnie na konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków i wymagań dotyczących ochrony środowiska gruntowo-wodnego.

Z uwagi na zakres inwestycji oraz jej potencjalny wpływ na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, biorąc pod uwagę opinie ww. organów opiniujących, postanowieniem z dnia 22 grudnia 2023 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.6, uznał, że w przypadku przedmiotowej inwestycji niezbędne jest przeprowadzenie oceny jej oddziaływania na środowisko i określił zakres raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko. Wśród rozpatrywanych kryteriów o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przesądziły

rodzaj i charakterystyka inwestycji, usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, w szczególności przy istniejącym i planowanym użytkowaniu terenu, walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz uwarunkowań miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a także rodzaj, cechy i skala możliwego oddziaływania inwestycji. O wydaniu ww. postanowienia strony postępowania zostały powiadomione obwieszczeniem z dnia 28 grudnia 2023 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.7. Na wydane postanowienie tut. Organu strony nie złożyły zażalenia.

Następnie, postanowieniem z dnia 16 lutego 2024 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.8, zgodnie z art. 63 ust. 5 ustawy ooś tut. Organ zawiesił przedmiotowe postępowanie do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu niniejszego przedsięwzięcia na środowisko, o czym strony postępowania zostały poinformowane obwieszczeniem z dnia 16 lutego 2024 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.9.

W dniu 10 lipca 2025 r. wnioskodawca przedłożył do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie raport o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko wraz załącznikami. Jednocześnie poinformował, że z uwagi na zmianę uwarunkowań projektowych wynikłych w trakcie prowadzenia badań przyrodniczych, nastąpiła zmiana lokalizacji przedsięwzięcia z działki nr 310/6, położonej w obrębie Kicko, gmina Stara Dąbrowa na działkę nr 311/6, położoną w obrębie Kicko, gmina Stara Dąbrowa.

W związku z powyższym, na skutek ustąpienia przyczyny uzasadniającej zawieszenie postępowania w niniejszej sprawie, przed podjęciem dalszych czynności administracyjnych zmierzających do jego zakończenia, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, działając z urzędu, postanowieniem z dnia 15 lipca 2025 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.11, podjął postępowanie administracyjne, o czym zawiadomił strony postępowania obwieszczeniem z dnia 15 lipca 2025 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.12.

Zgodnie z *ustawą ooś*, tut. Organ przeprowadził postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskanie wymaganych *ustawą* opinii/uzgodnień oraz zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Z uwagi na powyższe pismem z dnia 30 lipca 2025 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.14 Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, wezwał wnioskodawcę do formalnych uzupełnień przedłożonego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w terminie 30 dni od dnia otrzymania tego wezwania, w zakresie przedłożenia raportu ooś w formie pisemnej dla organu prowadzącego postępowanie oraz na informatycznych nośnikach danych z jego zapisem w formie elektronicznej dla każdego organu opiniującego i uzgadniającego, przedłożenia mapy, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych, z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na które będzie ono oddziaływać, a także przedstawienia dokładnej lokalizacji poszczególnych turbin wiatrowych w postaci warstwy wektorowej .shp lub .gpgk, a także potwierdzenia aktualności zapisów Uchwały Nr XVI/111/08 Rady Gminy Stara Dąbrowa z dnia 24.04.2008, w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Stara Dąbrowa dla lokalizacji elektrowni wiatrowych w obrębach Kicko, Stara Dąbrowa, Nowa Dąbrowa (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2008 r., Nr 57, poz. 1300).

Ostatecznie raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko został uzupełniony w dniu 31 lipca 2025 r.

Po przeanalizowaniu przedłożonego uzupełnienia, tut. organ uznał, iż przedłożona dokumentacja umożliwia przeprowadzenie dalszych czynności administracyjnych. W związku z powyższym, na

podstawie art. 77 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś wystąpiono z wnioskiem, z dnia 18 września 2025 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.15 do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Stargardzie o wydanie stosownej opinii. W dniu 21 października 2025 r. do tut. organu wpłynęła opinia sanitarna, z dnia 21 października 2025 r., znak: ZNS.9022.5.7.2025, zgodnie z którą Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Stargardzie zaopiniował pozytywnie realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, przy uwzględnieniu zastrzeżeń wynikających z przepisów prawa.

W przedmiotowym postępowaniu, odnośnie pierwotnego zakresu inwestycji, opinią z dnia 04 grudnia 2023r., znak: SZ.ZZŚ.4901.217.2023.PS Dyrektor Zarządu Zlewni w Stargardzie wyraził opinię, że dla przedmiotowej inwestycji nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, określając jednocześnie warunki jej realizacji chroniące środowisko gruntowo-wodne, w związku z czym zastosowanie mają przepisy art. 77 ust.1 pkt 4, w myśl których, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji, uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, chyba, że w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Nie mniej jednak, w przedmiotowym postępowaniu, w związku ze zmianą uwarunkowań projektowych, w zakresie przeniesienia lokalizacji przedsięwzięcia z pierwotnie opiniowanej przez powyższy organ działki nr 310/6 obr. Kicko, gm. Stara Dąbrowa na dz. nr 311/6 obr. Kicko, gm., Stara Dąbrowa, tut. organ, pismem z dnia 26 września 2025 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.16, w związku z powyższą zmianą zakresu inwestycji, zwrócił się do Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, czy podtrzymuje swoje stanowisko, odnośnie braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wyrażone w ww. opinii. W przypadku zmiany stanowiska, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, zwrócił się do powyższego organu o wydanie uzgodnienia, w trybie art. 77 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś. W odpowiedzi na powyższe, Pani Joanna Katroń, pełniąca obowiązki Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, pismem z dnia 02 października 2025 r., znak: SZ.ZZŚ.3.4901.217.1.2023.OS poinformowała, że treść załączonej dokumentacji nie wpłynie na rozstrzygnięcie zawarte w opinii Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 04 grudnia 2023 r., znak: SZ.ZZŚ.3.4901.217.2023.OS, w której o zapisy przedłożonej dokumentacji, w tym karty informacyjnej przedsięwzięcia, stwierdzono brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Po przeanalizowaniu przedłożonej dokumentacji, w tym otrzymanych opinii i uzgodnień organów współdziałających, tut. organ, pismem z dnia 17 października 2025 r., znak: WONS.420.30.2025.PP.17, wezwał wnioskodawcę do merytorycznych uzupełnień przedłożonego raportu ooś. Stosowne uzupełnienia w powyższym zakresie, wnioskodawca przedłożył w dniu 23 października 2025 r..

W związku z otrzymanym uzupełnieniem raportu ooś, o którym mowa powyżej, tut. organ ponownie zwrócił się o zajęcie stanowiska w sprawie, do organów współdziałających tj. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Stargardzie oraz Dyrektora Zarządu w Stargardzie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, pismami z dnia 28 października 2025 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.18 i znak: WONS.420.30.2023.PP.19.

W odpowiedzi na powyższe, Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Stargardzie, pismem z dnia 12 listopada 2025 r., znak: ZNS.9022.5.7.2025, poinformował, że po analizie przedłożonej dokumentacji, podtrzymuje swoje stanowisko zawarte w opinii sanitarnej z dnia 21 października

2025 r., znak: ZNS.9022.5.7.2025, w której zaopiniował pozytywnie realizację przedmiotowego przedsięwzięcia.

Natomiast Pani Joanna Katroń, pełniąca obowiązki Dyrektora Zarządu Zlewni w Stargardzie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, pismem z dnia 06 listopada 2025 r., znak: SZ.ZZŚ.3.4901.217.2.2023.MM poinformowała, że treść załączonej dokumentacji nie wpłynie na rozstrzygnięcie zawarte w opinii, z dnia 04 grudnia 2023 r., znak: SZ.ZZŚ.3.4901.217.2023.OS, w której stwierdzono brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowej inwestycji.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 *ustawy ooś*, w celu zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie obwieszczeniem z dnia 20 listopada 2025 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.20, zawiadomił społeczeństwo o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, a także możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków w przedmiotowej sprawie, w terminie 30 dni, tj. od dnia 24 listopada 2025 r. do dnia 24 grudnia 2025 r. włącznie. Wskazane obwieszczenie zostało zamieszczone na tablicy ogłoszeń Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie, stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Szczecinie, a także przesłane pismem z dnia 20 listopada 2025 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.21 do Urzędu Gminy Stara Dąbrowa, Urzędu Gminy Marianowo. Urzędu Gminy w Stargardzie oraz Urzędu Gminy Stargard, w celu zamieszczenia na tablicy ogłoszeń tego urzędów i/lub powiadomienia społeczeństwa w inny sposób zwyczajowo przyjęty w ww. urzędach.

Następnie, na podstawie art. 10 *Kpa*, zawiadomieniem z dnia 30 grudnia 2025 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.22, poinformowano wnioskodawcę, a obwieszczeniem z dnia 30 grudnia 2025 r., znak: WONS.420.30.2023.PP.24, zawiadomiono strony postępowania, o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia, co do zebranych dowodów i materiałów w sprawie przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, a także z uwagi na ww. konieczność zapewnienia możliwości wypowiedzenia się w przedmiotowej sprawie przez strony postępowania o wyznaczeniu nowego terminu zakończenia niniejszego postępowania. We wskazanym terminie 7 dni od daty doręczenia niniejszego zawiadomienia żadna ze stron nie wypowiedziała się i nie skorzystała z uprawnienia do zapoznania się z materiałami i dowodami zebranymi podczas prowadzonego postępowania. Przedłożone w sprawie dokumenty dały podstawę do oceny wpływu przedsięwzięcia na środowisko oraz do zdefiniowania warunków realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia zapewniających ochronę środowiska, z uwzględnieniem aktualnie obowiązujących przepisów w tym zakresie.

W myśl art. 80 ust. 2 *ustawy ooś*, decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Z przedłożonej dokumentacji wynika, że lokalizacja projektowanych turbin wiatrowych nastąpi w miejscu objętym zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) przyjętego na mocy *Uchwały nr XVI/111/08 Rady Gminy Stara Dąbrowa z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Stara Dąbrowa dla lokalizacji elektrowni wiatrowych w obrębach Kicko, Stara Dąbrowa, Nowa Dąbrowa*. W związku z powyższym należy wskazać, że całość przedsięwzięcia zostanie zrealizowana zgodnie z założeniami MPZP, w szczególności:

- a) elektrownie wiatrowe oraz place montażowe zlokalizowano w granicy terenu elementarnego E/R z podstawowym przeznaczeniem określonym jako *obszar lokalizacji do 13 wież elektrowni wiatrowych o mocy od 1,5MW do 3,0 MW o łącznej mocy nie przekraczającej 40*

MW – poza lokalizacją elektrowni wiatrowych użytkowanie wyłącznie rolnicze z zakazem lokalizacji zabudowy mieszkaniowej lub innej przeznaczonej na stały pobyt ludzi

b) elektrownie wiatrowe (wieża i fundament) zostały zlokalizowane z uwzględnieniem nieprzekraczalnych linii zabudowy,

c) odległość pomiędzy wieżami projektowanych elektrowni wiatrowych wynosi ponad 300 m,

d) projektowana wysokość wieży elektrowni wiatrowych wynosi do 91 m przy dopuszczalnej 110,0 m,

e) projektowana wysokość skrajnego punktu wirnika w pozycji pionowej wynosi do 150 m co jest zgodne z maksymalną dopuszczalną wartością,

f) wszystkie elementy konstrukcji wieży i turbiny zostaną pomalowane w kolorach pastelowych, nie kontrastującym z otoczeniem, powierzchnia obiektu matowa – bez refleksów świetlnych, przy uwzględnieniu wymaganego przepisami odrębnymi sposobu oznakowania przeszkód lotniczych,

g) zastosowane zostanie oznakowanie przeszkodowe dzienne i nocne zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,

h) na gondoli zostanie umieszczone jedynie logo producenta lub właściciela.

Również pozostałe elementy infrastruktury (stałe drogi serwisowe, linie elektroenergetyczne, stacja elektroenergetyczna) zostaną zlokalizowane w granicach terenów elementarnych dopuszczających tego typu zagospodarowanie terenu oraz zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

Należy również wskazać, że zgodnie z art. 4 ust. 1 Ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 317 – dalej jako ustawa wiatrakowa) *w przypadku lokalizowania, budowy lub przebudowy elektrowni wiatrowej odległość tej elektrowni od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej jest równa lub większa od dziesięciokrotności całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej, chyba że plan miejscowy określa inną odległość, wyrażoną w metrach, jednak nie mniejszą niż 700 metrów.* Ustanowiony dla terenu inwestycyjnego MPZP nie określa w sposób literalny ww. odległości. Niemniej jednak należy wskazać, że zgodnie z art. 9 ust 2 pkt. 1-2 Ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 553 z późn. zm. – dalej jako ustawa zmieniająca) *Jeżeli w planie miejscowym, o którym mowa w art. 15 ust. 2 lub ust. 7 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, przewiduje się lokalizację elektrowni wiatrowej: 1) nie stosuje się wymogów określenia odległości elektrowni wiatrowej od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz wymogów, o których mowa w art. 4a ust. 1 i 2 oraz art. 4c ustawy zmienianej w art. 1, oraz wymogów, o których mowa w art. 7 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą; 2) organ administracji architektoniczno-budowlanej odmawia wydania pozwolenia na budowę, a organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, jeżeli inwestycja w zakresie elektrowni wiatrowej nie spełnia wymogu zachowania odległości nie mniejszej niż 700 metrów od budynku mieszkalnego lub budynku o funkcji mieszanej.* W dalszej kolejności należy również zaznaczyć, że zgodnie z art. 7. ust. 2 ustawy zmieniającej *miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, zwane dalej "planami miejscowymi", obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc.* Ponadto, jak wskazano w uzasadnieniu do projektu ww. ustawy zmieniającej: *Ponadto celem tego przepisu jest zapewnienie, że obszary przeznaczone na inwestycje wiatrowe w planach będących w mocy w dniu wejścia w życie ustawy odległościowej (...) nie zostaną wykluczone z możliwości wydania dla nich decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub pozwolenia na budowę (...). Po wprowadzonej zmianie odległość dla decyzji i pozwoleń nie jest liczona od granicy obszaru w planie, a od odpowiednio granicy obszaru przeznaczonego pod lokalizację elektrowni wiatrowej lub okręgu opisanego na wieży elektrowni wiatrowych, którego*

średnicą jest średnica wirnika wraz z łopatami. Tym samym, jeżeli obszar lub sama elektrownia będzie spełniać wymagania odległościowe, może ona powstać w granicach większego obszaru określonego w planie, który w całości ich nie spełnia (Druk sejmowy nr 2938 z 14 lipca 2022 r., <https://www.sejm.gov.pl/sejm9.nsf/druk.xsp?nr=2938>). Tym samym odmowa zgody na realizację przedsięwzięcia na etapie postępowania zmierzającego do wydania decyzji o oś może nastąpić wyłącznie w przypadku faktycznego niezachowania wymaganej odległości 700 m od budynku mieszkalnego lub budynku o funkcji mieszanej – wyliczonej zgodnie z przedstawioną powyżej metodyką – przy czym bez znaczenia pozostaje czy MPZP obowiązujący przed wejściem w życie ww. ustawy literalnie wskazuje tę wartość. Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy należy wskazać, że przedłożony wyrys z MPZP zawiera precyzyjny przebieg granic poszczególnych terenów elementarnych (w tym terenów elementarnych przeznaczonych pod lokalizację turbin wiatrowych – symbol E/R). Zastosowanie przepisów dotyczących sposobu określania odległości farmy wiatrowej od zabudowań – które wynikają z art. 5 ustawy wiatrakowej – umożliwia zatem wyznaczenie lokalizacji dla poszczególnych turbin w granicach właściwego terenu elementarnego, przy jednoczesnym zachowaniu odległości 700 m od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej – tym samym w stanie faktycznym lokalizacja przedsięwzięcia wypełnia obowiązujące obostrzenia w tym zakresie. Zgodnie z przedstawionymi informacjami (*Analiza akustyczna – Farma Wiatrowa Kicko* stanowiąca załącznik do raportu o oś, s. 13) odległości poszczególnych turbin wiatrowych od najbliższych budynków mieszkalnych albo budynków o funkcji mieszanej będą wynosić od 771 m do 1351 m. Tym samym należy uznać, że analizowane przedsięwzięcie będzie zgodne z zapisami obowiązującego na analizowanym terenie MPZP, jak również będzie spełniać obowiązujące na dzień wydania niniejszej decyzji wymogi odległościowe.

Bazując na podstawie zebranego materiału dowodowego, tutejszy organ wydał w oparciu o art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. r) wnioskowaną decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach. Podstawą prawną do wydania przedmiotowej decyzji był również art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy o oś, wskazujący, iż dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz art. 82 i art. 85 ww. ustawy określający zakres treści i uzasadnienia decyzji dla inwestycji wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Niniejsza decyzja została wydana także w oparciu o art. 104 Kpa stanowiący, iż załatwienie sprawy przez organ administracji publicznej odbywa się przez wydanie decyzji.

Jak wynika z przedmiotowej dokumentacji, przedmiotem przedsięwzięcia jest budowa Farmy Wiatrowej Kicko wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą. Jako infrastrukturę towarzyszącą rozumie się linię kablową nN, SN, WN, linię światłowodową, urządzenia elektroenergetyczne, stacje transformatorowe, GPO, RS, fundamenty, drogi dojazdowe, place montażowo-serwisowe, zatoki postojowe oraz niezbędną infrastrukturę dodatkową. Planowana inwestycja składać się będzie łącznie z 2 turbin wiatrowych (EW1 i EW2) i zostanie zrealizowana w województwie zachodniopomorskim, w powiecie stargardzkim, w południowo zachodniej części gminy Stara Dąbrowa, w obrębie ewidencyjnym Kicko, na gruntach działki ewidencyjnej nr 311/6 w pobliżu granicy z gminami Stargard oraz Marianowo. Łączna powierzchnia działki o nr 311/6 obr. Kicko, na której zlokalizowane mają być elektrownie wiatrowe wynosi ok. 22,7 ha.

W związku z obowiązkiem wynikającym z art. 6 pkt 1 lit. d w związku z art. 4 ust 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 317), stwierdzono, że planowane przedsięwzięcie jest zgodne z wymogiem zachowania odległości od budynków mieszkalnych albo budynków o funkcji mieszanej, co najmniej 700 m od planowanych elektrowni wiatrowych.

Farma wiatrowa produkować będzie energię elektryczną, która ostatecznie będzie wprowadzana do Krajowego Systemu Elektroenergetycznego. Energia elektryczna uzyskana z elektrowni

wiatrowych nie jest jednorodna w całym czasie pracy. Zmiana prędkości wiatru powoduje zmniejszenie ruchu obrotowego wirnika oraz parametrów energii elektrycznej, zmiany wartości napięcia w czasie. Ponieważ ostatecznie pozyskana energia ma być wprowadzona do krajowej sieci elektroenergetycznej musi być przywrócona do standardów sieci przesyłowych. Głównym zadaniem ewentualnego GPO jest stabilizacja charakterystyki prądu, poprzez nadanie określonej częstotliwości wymaganej w sieciach przesyłowych. GPO powoduje zmniejszenie ryzyka wystąpienia przebiegów w sieci, zapewnia stabilność zasilania oraz zwiększa bezpieczeństwo pracy w systemie sieci elektroenergetycznych. Stabilizuje wartości napięcia i częstotliwości na potrzeby GPZ. GPO jest konstrukcją bezobsługową, zarządzaną zdalnie. Na potrzeby przedsięwzięcia zostaną wykorzystane linie kablowe 15 kV SN i ewentualnie 110 kV WN. Będą umieszczone w wykopach wzdłuż systemu dróg dojazdowych. Linie 15 kV będą łączyły poszczególne EW ze stacją GPZ, ewentualnie z GPO lub rozdzielnią RS. Zadaniem kabli 15 kV będzie wyprowadzenie wytworzonej energii elektrycznej z transformatorów turbin wiatrowych, przyłączenia i wprowadzenia mocy do GPZ (w przypadku określenia GPZ jako punkt przyłączenia do sieci OSD). Zadaniem kabli 110 kV będzie wyprowadzenie energii elektrycznej z GPO lub rozdzielni RS na zewnątrz do sieci elektroenergetycznej. Zastosowane zostaną kable odpowiadające obowiązującym normom i wymagom technicznym oraz operatora energetycznego (ENEA). Należy podkreślić, że w przypadku określenia przez OSD punktu wprowadzenia mocy do sieci jako GPZ – konieczność budowy GPO/RS oraz linii 110kV nie wystąpi. Konstrukcja elektrowni wiatrowej składać się będzie z wieży posadowionej na fundamencie, gondoli oraz wirnika. Fundamenty wykonywane są w kształcie koła bądź wielokąta foremnego. Dla projektowanej inwestycji wstępnie przyjęto powierzchnię fundamentu na 0,09 ha (wg. wstępnych danych inwestora), co dla 2 planowanych elektrowni wiatrowych daje powierzchnię ok. 0,18 ha. Zatem powierzchnia fundamentów będzie stanowiła ok. 0,08 % powierzchni działki inwestycyjnej. Wolne przestrzenie wykopu pod fundament, po jego zbudowaniu, będą zasypane ziemią pozyskaną wcześniej z wykopu. Pod fundamenty ewentualnego GPO lub RS, na działce sąsiadującej wstępnie planuje się wykorzystanie powierzchni 0,6 ha (wg. wstępnych danych inwestora), wielkość może się zmienić w zależności od warunków przyłączeniowych operatora oraz warunków technicznych projektanta. Ostateczne wymiary powierzchni zajętej przez fundamenty będą znane na etapie projektu budowlanego. W skład Farmy Wiatrowej Kicko będzie wchodzić wewnątrz sieć komunikacyjna w postaci dróg dojazdowych wraz z łukami do każdej elektrowni wiatrowej. W fazie realizacji jej zadaniem będzie obsługa budowy elektrowni wiatrowych. Drogami będą transportowane materiały budowlane i elementy składowe infrastruktury technicznej. Drogi będą wykorzystywane do przemieszczania maszyn i urządzeń budowlanych. Ze względu na obciążenia, będą wykonane zgodnie z normami, wartościami wytrzymałości na obciążenie poszczególnych maszyn oraz wymaganiami producenta elektrowni wiatrowej dotyczącymi zagospodarowania terenu budowy. Poszczególne lokalizacje elektrowni wiatrowych będą skomunikowane z głównym odcinkiem drogi dojazdowej, a całość układu będzie łączyć się z drogą gminną. Szerokość jezdni dróg wyniesie ok. 4,5 – 5 m. Budowa dróg dojazdowych będzie warstwowa. Na warstwie gruntu rodzimego, po zebraniu warstwy wierzchniej, w zależności od potrzeb i warunków geotechnicznych zostanie umieszczona warstwa geowłókniny lub geosiatki oddzielającej wyższe poziomy od warstwy odsączającej gruntu rodzimego. Wyżej umieszczona zostanie warstwa nośna, najczęściej składająca się z frakcji tłucznia 0-63 mm. O grubości ok. 30 - 40 cm. Warstwę jezdnią będzie tworzyć 10 cm zagęszczone kruszywo łamane o frakcji 0 - 31,5 mm. Zgodnie z zapisami raportu oś, zaleca się profilowanie drogi do nachylenia 2%, jedno lub dwustronnie, w celu odprowadzania wód opadowych. Wstępnie szacowana łączna długość układu dróg dojazdowych wynosi ok. 0,53 km, co przy wstępnym założeniu szerokości dróg 4,5 m, daje powierzchnię ok. 0,24 ha (1,1 % działki inwestycyjnej). Ostateczne parametry dróg dojazdowych będą znane na etapie projektu budowlanego.

Raport o oś spełnia wymagania określone w art. 66 ustawy o oś, w tym zawiera przedstawienie opisu wariantu inwestycyjnego (będącego także racjonalnym wariantem najkorzystniejszym dla środowiska), racjonalnego wariantu alternatywnego. W przedłożonym raporcie o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko przedstawiono 2 warianty realizacji przedsięwzięcia tj. Wariant I tj. racjonalny wariant proponowany przez Inwestora i jednocześnie racjonalny wariant najkorzystniejszy dla środowiska; Wariant II, będący racjonalnym wariantem alternatywnym. Celem dokonania wyboru wariantu realizacyjnego dokonano analizy wielokryterialnej. Uwzględniono w niej aspekt lokalny formalny w przypadku niepodejmowania przedsięwzięcia. Dokonano także identyfikacji komponentów środowiska, na które inwestycja może mieć wpływ. Należą do nich efekty optyczne (migotania cienia), efekty wizualne (krajobraz), hałas, ptaki i nietoperze, pozostałe elementy środowiska, w tym powierzchnia terenu, pokrycie roślinne, wody gruntowe i powierzchniowe, promieniowanie elektromagnetyczne niejonizujące oraz ryzyko z powstawaniem odpadów, zgodność z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, aspekt ekonomiczny. Z przeprowadzonej analizy wykonanej w ramach raportu o oddziaływaniu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko stwierdzono, że najkorzystniejszym dla środowiska wariantem jest Wariant I będący jednocześnie wariantem preferowanym przez inwestora do realizacji i jednocześnie wariantem najkorzystniejszym dla środowiska. Zastosowana zostanie w nim, w stosunku do wariantu alternatywnego technologia TES (ząbkowanej krawędzi łopaty), co przekładać się będzie na lepszą ochronę hałasową, w stosunku do najbliższych terenów podlegających ochronie akustycznej. Jak wykazała analiza oddziaływania na środowisko przyrodnicze przedstawiona w raporcie z rocznego monitoringu przedrealizacyjnego, lokalizacja projektowanych elektrowni wiatrowych nie spowoduje istotnego zagrożenia dla elementów środowiska przyrodniczego tj. szaty roślinnej i fauny. W miejscach lokalizacji elektrowni wiatrowych oraz elementów infrastruktury technicznej brak jest stanowisk roślin chronionych oraz siedlisk roślinnych objętych ochroną, w tym będących przedmiotami ochrony sieci Natura 2000. W miejscach lokalizacji elektrowni wiatrowych i elementów infrastruktury technicznej nie stwierdzono miejsc rozrodu zwierząt objętych ochroną prawną, brak także siedlisk istotnych dla cennych gatunków zwierząt, w tym będących przedmiotami ochrony sieci Natura 2000. Ze względu na znaczne oddalenie od siebie każdej z elektrowni o minimum 0,3 km, nie powstanie efekt bariery ekologicznej. Pomiędzy elektrowniami EW1 i EW2 powstanie szeroki pas wolnej przestrzeni, minimalizujący w znaczący sposób oddziaływanie projektowanych elektrowni. Inwestycja położona jest poza głównymi lokalnymi i regionalnymi szlakami migracyjnymi ptaków. Na obszarze przedsięwzięcia nie stwierdzono tras migracji nietoperzy. Przedsięwzięcie nie spowoduje istotnego ubytku siedlisk ważnych do rozwoju i przebywania gatunków objętych ochroną. Cały obszar działki zajmują intensywne uprawy rolne, w formie monokultury zboża. Stanowi on niewielki fragment upraw rolnych występujących w sąsiedztwie. Lokalizacje inwestycji znajdują się poza obszarami prawnie chronionymi. W sąsiedztwie znajdują się 2 ostoje Natura 2000, od których elektrownie wiatrowe oddalone będą ponad 2 km oraz zespół przyrodniczo-krajobrazowy oddalony ok 6 km od elektrowni wiatrowych. Według założeń OTOP obszar lokalizacji przedmiotowych elektrowni wiatrowych położony jest na terenie o umiarkowanym ryzyku dla ptaków. Według OTOP (2025) obszar przedsięwzięcia ma stopień Umiarkowany, tzn. „uważa się, że rozwój farm wiatrowych na tym obszarze stanowi umiarkowane ryzyko dla populacji ptaków. W celu potwierdzenia tego poziomu ryzyka konieczna jest jednak indywidualna ocena oddziaływania inwestycji na środowisko, a w razie konieczności, zastosowanie odpowiednich środków łagodzących”.

Etap realizacji związany będzie z przygotowaniem placu budowy, w tym organizacją i wytyczeniem/wykonaniem dróg dojazdowych i zaplecza. Konieczne będą prace ziemne polegające na wykopach punktowych pod fundamenty wież elektrowni oraz wykopach liniowych pod ułożenie linii elektroenergetycznych i infrastruktury telekomunikacyjnej. Etap ten wymagać będzie wykorzystania surowców i materiałów (m.in. piasek, tłuczeń, drewno, stal i żelazo, kable, farby,

smary, elementy konstrukcyjne), paliw oraz energii elektrycznej i niewielkiej ilości wody. Elementy elektrowni będą przywożone na teren budowy i tam montowane przy użyciu dźwigu. Część nowych dróg będzie stała i utwardzona - konieczna do obsługi zespołu elektrowni wiatrowych, a część tymczasowa - zlikwidowana po budowie. Dotyczy to także placów montażowych, które na etapie eksploatacji zostaną przywrócone do stanu początkowego. Prace prowadzone będą przy użyciu maszyn i urządzeń budowlanych, a także ręcznie. Związane będą one z niezorganizowaną emisją zanieczyszczeń do powietrza oraz hałasu. Podczas prowadzonych prac, należy postępować zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych (Dz. U. Nr 47, poz. 401), rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz. U. z 2003 r. Nr 169 poz. 1650). Ponadto stosowane urządzenia muszą spełniać wymagania dotyczące dopuszczalnego poziomu mocy akustycznej wymienione w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń używanych na zewnątrz pomieszczeń w zakresie emisji hałasu do środowiska (Dz. U. z 2005 r., nr 263, poz. 2202 ze zm.). Ogólnie prace budowlane prowadzone będą w porze dziennej, od godz. 6.00 do 22.00. Ze względu na znaczne oddalenie terenu inwestycji od terenów mieszkalnych ewentualne oddziaływania w tym zakresie można uznać za nieznaczące. Zjawiska te będą miały typowo lokalny charakter, ograniczony do momentu zakończenia robót budowlanych.

Wpływ na powierzchnie ziemi ograniczy się do niewielkiego obszaru. W związku z realizacją przedsięwzięcia, zaplanowane prace spowodują przemieszczenie wierzchniej warstwy gleby, w celu budowy tymczasowych dróg w celu dowiezienia materiałów budowlanych i konstrukcyjnych, prac ziemnych w celu przygotowania wykopów pod fundamenty elektrowni, stacji elektroenergetycznych, kabli energetycznych, montażu elektrowni wraz z towarzyszącą infrastrukturą oraz miejsca składowania urobku. Zgodnie z zapisami raportu o oś gleba pozyskana podczas prac budowlanych będzie składowana w sposób, umożliwiający jej późniejsze wykorzystanie do zagospodarowania terenu po ukończeniu realizacji inwestycji i będzie ona składowana w wyznaczonych miejscach. Zanieczyszczenie gleby substancjami ropopochodnymi będzie eliminowane poprzez zbieranie zanieczyszczonej ziemi, odpowiedni nadzór nad prac wykorzystywanych maszyn i urządzeń budowlanych oraz ich utrzymanie w dobrym stanie technicznym. Podczas prowadzenia robót, pracownicy zostaną zaopatrzeni w substancje i maty sorbcyjne do zbierania ewentualnych wycieków. Na etapie realizacji przedsięwzięcia, nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na warunki gruntowo-wodne. Na obszarze terenu inwestycyjnego brak jest większych zbiorników wodnych i cieków, a poszczególne elementy infrastruktury będą oddalone od oczek śródpolnych i cieków. Pracownicy budowy korzystać będą z przenośnych kabin sanitarnych, wyposażonych w zbiorniki bezodpływowe, których zawartość będzie opróżniana przez specjalistyczną firmę. W trakcie prac budowlanych nie będzie zapotrzebowania na wodę, gdyż gotowe mieszanki betonowe będą dostarczane z zewnątrz bezpośrednio na plac budowy przez betoniarki. Mogą być potrzebne niewielkie ilości wody do zraszania konstrukcji betonowych, jeśli zajdzie taka konieczność, woda zostanie dostarczona w mobilnych zbiornikach. Powstanie zapotrzebowanie na wodę dla pracowników. Woda będzie dostarczana z zewnątrz w butelkach o różnej pojemności. Głównym odpadem na terenie prac budowlano-montażowych będzie wierzchnia warstwa ziemi: gleba i ziemia pozyskana z wykopów. Zostanie ona w większości wykorzystana ponownie do zagospodarowania placów serwisowych, podbudowy dróg dojazdowych. W przypadku nadwyżek będzie składowana w wyznaczonych miejscach celem ponownego wykorzystania w czasie rekultywacji lub rozplantowania przez rolników. Dodatkowo powstaną odpady związane z budową infrastruktury Farmy Wiatrowej. Będą to głównie odpady opakowaniowe, pozostałości wyrobów metalowych itp. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu

odpadów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1923) odpady budowlane zakwalifikowane zostały, w większości, do grupy 15 i 17. Wg. danych inwestora, szacuje się, że ilość powstałych odpadów wyniesie dla odpadów z grupy 15 poniżej 43 ton, dla odpadów z grupy 17 01 poniżej 4 300 t, dla odpadów z grupy 17 05 ok. 8 700 m³ oraz dla pozostałych odpadów poniżej 43 t.. Podane ilości poszczególnych odpadów mają charakter szacunkowy i mogą ulec zmianie na etapie realizacji inwestycji, w zależności od rzeczywistego zakresu prac budowlanych. Podczas realizacji inwestycji inwestor jest zobowiązany do prowadzenia właściwej gospodarki odpadami, w myśl ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r., 1587 ze zm.), w tym Rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 11 września 2020 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla magazynowania odpadów (Dz.U. z 2020 r., poz. 1742). Zgodnie z zapisami raportu oś, w celu ograniczenia uciążliwości gospodarki odpadami w fazie budowy Inwestor wyznaczy miejsca na segregację i gromadzenie odpadów powstających podczas prac montażowych i wykopów oraz na odpady typu komunalnego w obrębie terenu inwestycyjnego. Odpady komunalne i niebezpieczne będą przechowywane w szczelnych zamykanych pojemnikach. Inwestor zobowiązuje się do sukcesywnego wywożenia odpadów z wykopów i prac montażowych oraz odpadów komunalnych. Podczas prac budowlano-montażowych prowadzony będzie nadzór nad sposobem segregacji, przechowywania i transportu odpadów z miejsca budowy. Niniejszą decyzją wskazano, aby zaplecze budowy wraz z bazą materiałowo-sprzętową (miejsce postoju maszyn, magazynowania materiałów budowlanych i odpadów) zlokalizować na terenie posiadającym utwardzoną nawierzchnię. Dodatkowo nawierzchnię bazy materiałowo-sprzętowej uszczelnić, np. za pomocą geomembrany. Ww. miejsca zabezpieczyć przed dostępem osób nieupoważnionych i zwierząt. Ponadto, zgodnie z warunkami nałożonymi niniejszą decyzją zaplecza budowy nie należy lokalizować w otoczeniu rowów melioracyjnych, rzek, zbiorników wodnych, terenów podmokłych, lasów ani innych zadrzewień. Ponadto ewentualne tankowanie i drobne naprawy sprzętu należy wykonywać na terenie uniemożliwiającym infiltrację lub spływ powierzchniowy zanieczyszczeń do gruntu, nad matą sorpcyjną. Maty sorpcyjne, po użyciu, należy przekazywać uprawnionemu odbiorcy (specjalistycznej firmie), zgodnie z właściwymi przepisami prawa.

Funkcjonowanie elektrowni wiatrowych wiązać się będzie z emisją hałasu. Źródłem hałasu w tym wypadku jest praca generatora, jak i ruch łopat wirnika. W raporcie przeprowadzono analizę akustyczną oddziaływania planowanej inwestycji dla wariantu inwestorskiego, alternatywnego oraz skumulowanego z planowaną na działce sąsiedniej farmą wiatrową Kicko 2 składającej się z 6 turbin wiatrowych, dla której obecnie toczy się odrębne postępowanie administracyjne. Do obliczeń przyjęto następujące parametry elektrowni wiatrowych dla powyższych wariantów: elektrownia wiatrowa Nordex N131, moc znamionowa 3 MW, wysokość wieży 84 m, poziom mocy akustycznej do 104,0 dB, TES – ząbkowane krawędzie spływowej. W przypadku wariantu alternatywnego poziom mocy akustycznej określono na 106,4 dB i nie uwzględniono TES – ząbkowanych krawędzi spływowej, co ma miejsce w wariantcie inwestorskim i skumulowanym. Terenami narażonymi na immisje akustyczne są zarówno budynki mieszkalne, jak i obszary wyznaczone w dokumentach planistycznych jako tereny przeznaczone pod zabudowę. W obrębie planowanej inwestycji jedynie zabudowania w miejscowości Kicko, oddalona o ponad 771 m na zachód od planowanego terenu inwestycyjnego, będzie narażona na oddziaływanie akustyczne. Pozostałe zabudowania położone na południowy-zachód w gminie Stargard oraz na południowy-wschód w gminie Marianowo znajdują się poza zasięgiem oddziaływania akustycznego Farmy Wiatrowej Kicko. Wartości graniczne użyte przy obliczaniu propagacji hałasu dobrane zostały zgodnie z: RMŚ z dnia 1 października 2012 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku: dla pory dnia od 50 do 55 dB, tu oznaczone jako RM (teren zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, ogrodniczych i hodowlanych), dla pory nocy od 40 do 45 dB, tu oznaczone jako MNU (teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej). Wartości graniczne użyte przy obliczaniu propagacji hałasu dobrane zostały zgodnie z ww.

rozporządzeniem: dla pory dnia od 50 do 55 dB, dla pory nocy od 40 do 45 dB. Obliczenia akustyczne zostały wykonane przy użyciu oprogramowania WindPRO i modułu DECIBEL z wykorzystaniem modelu hałasu ISO 9613-2:2024 Poland, według normy ISO 9613-2. Oprogramowanie WindPRO jest licencjonowanym produktem firmy EMD (www.emd.dk). Wykorzystany w analizie model obliczeniowy uwzględnia tłumienie dźwięku podczas propagacji hałasu. Oznacza to, że energia akustyczna (fala dźwiękowa) traci intensywność w miarę przemieszczania się przez środowisko. Model obliczeniowy ISO 9613-2 uwzględnia różne czynniki wpływające na tłumienie dźwięku, takie jak: rozpraszanie geometryczne, absorpcje atmosferyczną, tłumienie przez przeszkody terenowe, efektu gruntu, defrakcja i refrakcja. Wyniki obliczeń dla wariantu inwestorskiego wykazały, że poziomy hałasu we wszystkich kluczowych punktach imisyjnych mieszczą się w dopuszczalnych normach określonych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 roku. Najwyższy poziom hałasu dla wariantu inwestorskiego wynosi 36,5 dB(A) i został wyliczony dla punktu A (RM), zlokalizowanego w odległości 771 m od najbliższej turbiny. Dla pozostałych punktów imisyjnych poziomy hałasu wynoszą odpowiednio: punkt B (14 MNU) – 31,1 dB(A), punkt C (5RM) – 32,8 dB(A), punkt D (6RM) – 32,0 dB(A) oraz punkt E (3RM) – 31,4 dB(A). Wariant alternatywny charakteryzuje się wyższą emisją hałasu ze względu na maksymalny poziom mocy akustycznej wynoszący 106,4 dB(A), jednak również spełnia wymagania środowiskowe. Analiza efektu skumulowanego uwzględniająca oddziaływanie sąsiedniej farmy wiatrowej wykazała brak przekroczeń norm akustycznych w receptorach wrażliwych. Wszystkie punkty imisyjne znajdują się w odległości od 771 m do 1351 m od turbin wiatrowych. Wyniki potwierdzają zgodność planowanej inwestycji z obowiązującymi przepisami dotyczącymi ochrony akustycznej środowiska oraz brak istotnego oddziaływania na otoczenie. Szczegółowe dane obliczeniowe oraz mapy izofon zostały wygenerowane w oprogramowaniu WindPRO. Zgodnie z informacją wnioskodawcy, łopaty wirnika wyposażone będą w system grzebieniowy. Są to specjalne nakładki w kształcie „ząbków”, których skuteczność pozwala odpowiednio zmniejszyć hałas aerodynamiczny pochodzący od ruchu obrotowego wirnika.

Należy jednak mieć na uwadze, że przedłożona analiza akustyczna, jakkolwiek przeprowadzona na podstawie obowiązujących metodyk, jest oparta o założenia teoretyczne oraz szereg zmiennych, które mogą, ale nie muszą wystąpić w rzeczywistości. Mając na względzie te okoliczności, a także prognostyczny charakter przedłożonych obliczeń, Uwzględniając potencjalne oddziaływanie na klimat akustyczny konieczne jest przeprowadzenie analizy akustycznej po uruchomieniu projektowanej farmy wiatrowej. Pomiary w zakresie emisji hałasu powinny być przeprowadzone przez akredytowane laboratorium. Pomiary kontrolne należy przeprowadzić w ciągu pierwszego roku po uruchomieniu wszystkich turbin wiatrowych uwzględnionych w przeprowadzonej analizie – tj. po uruchomieniu 2 turbin wiatrowych objętych niniejszą decyzją oraz 6 turbin wiatrowych projektowanych w ramach Farmy Wiatrowej Kicko 2. W przypadku, gdyby zrezygnowano z realizacji sąsiadującej inwestycji bądź jej realizacja znacząco się opóźniła należy przeprowadzić wstępną analizę akustyczną obejmującą 2 turbiny objęte niniejszą decyzją, a po ewentualnej realizacji 6 kolejnych turbin należy powtórzyć badania w tym zakresie. Pomiary należy prowadzić nie mniej niż jeden raz na kwartał (łącznie minimum 4 pomiary w ciągu roku), przy warunkach wiatrowych, przy których występuje najbardziej niekorzystne oddziaływanie przedsięwzięcia na akustyczną jakość środowiska, podczas pracy wszystkich turbin wiatrowych, zgodnie z przepisami szczegółowymi obowiązującymi w czasie przeprowadzania pomiarów. Jeden z pomiarów winien być przeprowadzony w okresie od początku grudnia do końca lutego, ze szczególnym uwzględnieniem sytuacji, w której grunt będzie zamrożony. Punkty pomiarowe należy zlokalizować przy granicy najbliższych terenów podlegających ochronie akustycznej. Uzyskane wyniki należy przedłożyć Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Zachodniopomorskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska. W przypadku stwierdzenia przekroczeń dopuszczalnych poziomów emisji hałasu na terenach

chronionych, należy podjąć działania ograniczające emisję np. poprzez dokonanie korekty nastaw każdej z turbin lub inne zapewniające dotrzymanie standardów, o których należy poinformować tut. organ, a następnie powtórzyć pomiary i przedłożyć ich wyniki Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Szczecinie.

Elektrownia wiatrowa nie będzie źródłem ponadnormatywnej emisji w zakresie pola elektromagnetycznego. Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r., poz. 2448), dopuszczalny poziom pola elektromagnetycznego o częstotliwości 50 Hz nie powinien przekraczać w miejscach dostępnych dla ludzi wartości 10 kV/m odnośnie natężenia pola elektrycznego oraz 60 A/m odnośnie natężenia pola magnetycznego. Podane wartości nie mogą występować na wysokości poniżej 2 m nad powierzchnią ziemi lub innymi powierzchniami, gdzie mogą przebywać ludzie. Generator będzie zlokalizowany w gondoli na wysokości 84 m, co w praktyce powoduje brak oddziaływania na poziomie terenu. Dodatkowo, potencjalne oddziaływania emisji pola elektromagnetycznego będzie minimalizowane poprzez obudowę gondoli. Kable elektroenergetyczne SN przebiegać będą w ziemi, co także eliminuje ewentualne oddziaływanie w tym zakresie. Linie kablowe wysokiego napięcia (110 kV) emitują pole elektromagnetyczne o częstotliwości 50 Hz, jednak ich oddziaływanie na środowisko będzie znacznie ograniczone dzięki zastosowaniu ekranowanych przewodów oraz dodatkowemu tłumieniu promieniowania przez grunt, w którym będą ułożone. Pole elektryczne praktycznie nie wydostaje się poza ekran kabla, natomiast pole magnetyczne, choć obecne w bezpośrednim sąsiedztwie kabla, szybko zanika wraz z odległością. W zależności od wydanych warunków przyłączenia może zająć konieczność budowy Głównego Punktu Odbioru (GPO), co wiąże się z tym, że możliwe będzie wyprowadzenie energii elektrycznej z GPO za pomocą podziemnych linii elektroenergetycznych o napięciu znamionowym 110 kV. Niemniej jednak zgodnie z zapisami raportu ooś brak jest ostatecznych informacji dotyczących sposobu wyprowadzenia mocy z planowanej Farmy Wiatrowej Kicko do sieci OSD. Szczegółowe rozwiązania będą znane dopiero po uzyskaniu warunków przyłączenia wydanych przez operatora systemu przesyłowego lub dystrybucyjnego. Badania i pomiary prowadzone w bezpośrednim sąsiedztwie kabli 110 kV wskazują, że natężenie pola magnetycznego na powierzchni terenu nad linią kablową wynosi zwykle od 1 do 5 A/m (w skrajnych przypadkach maksymalnie kilkanaście A/m), co pozostaje zdecydowanie poniżej dopuszczalnego poziomu 60 A/m określonego dla terenów dostępnych dla ludności. Ze względu na ekranowanie, natężenie pola elektrycznego na powierzchni terenu jest w praktyce pomijalne i wynosi blisko 0 kV/m — co oznacza, że nie istnieje ryzyko przekroczenia wartości granicznych (10 kV/m dla terenów ogólnodostępnych, 1 kV/m dla terenów przeznaczonych pod zabudowę). W związku z powyższym, nawet w przypadku realizacji GPO i podziemnych linii 110 kV, wpływ inwestycji na klimat elektromagnetyczny środowiska pozostanie nieistotny. Oddziaływanie na ludzi i inne elementy środowiska przyrodniczego będzie pomijalne i nie wystąpi ryzyko przekroczenia obowiązujących norm emisji pola elektromagnetycznego. Podsumowując, środkami minimalizującymi emisję promieniowania elektromagnetycznego, na etapie eksploatacji, będzie ekranowanie kabli przesyłowych specjalnymi powłokami przewodzącymi, zakopywanie kabli na głębokość co najmniej 1 metra, co zmniejszy intensywność promieniowania elektromagnetycznego na powierzchni gruntu, a także optymalizacja rozmieszczenia infrastruktury, z uwzględnieniem minimalnych odległości od budynków mieszkalnych i innych obiektów wrażliwych. Z powyższego wynika, że promieniowanie elektromagnetyczne związane z funkcjonowaniem elektrowni wiatrowej nie ma i potencjalnie nie może mieć negatywnego wpływu na zdrowie człowieka. Należy wskazać, że zasięg oddziaływania pola elektromagnetycznego ogranicza się jedynie do przestrzeni bezpośrednio otaczającej poszczególne turbiny. Ponadto Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Stargardzie w opinii z dnia 13 grudnia 2023 r., znak:

ZNS.7040.1.65.2023, potwierdził, że planowane przedsięwzięcie nie będzie stanowiło zagrożenia dla środowiska w zakresie emisji pola elektromagnetycznego

W przedłożonym raporcie oś, został także przeanalizowany możliwy zasięg emitowanych przez farmę wiatrową infradźwięków. Infradźwięki to fale akustyczne o częstotliwościach poniżej 20 Hz, które są poza zakresem słyszalności ludzkiego ucha. Należy podkreślić, iż turbiny wiatrowe, generują infradźwięki jako efekt uboczny pracy wirnika i układu mechanicznego. Jak wskazano, w przedłożonej dokumentacji, planowane do montażu turbiny wiatrowe Nordex N131/3000 generują infradźwięki na poziomie znacznie poniżej progów percepcji ludzkiej oraz wartości uznawanych za szkodliwe dla zdrowia. Infradźwięki generowane są głównie przez prędkość obrotową wirnika, mechanikę układu, zastosowanie technologii TES (Trailing Edge Serrations). Dostępne badania (np. Jørgen Jakobsen, 2005; VTT Research, 2021) wskazują, że, poziomy infradźwięków generowanych przez nowoczesne turbiny wiatrowe są znacznie poniżej progów percepcji ludzkiej nawet w odległości 300 m od turbin. Wyniki eksperymentów laboratoryjnych (np. badanie 72-godzinnej ekspozycji na infradźwięki) nie wykazały negatywnego wpływu na sen, zdrowie psychiczne ani układ sercowo-naczyniowy uczestników. Zadrzewienia oraz ukształtowanie terenu wokół planowanej inwestycji mogą dodatkowo ograniczyć propagację fal infradźwiękowych na większe odległości. Na podstawie dostępnych badań naukowych można stwierdzić, że emisja infradźwięków z turbin Nordex N131/3000 nie stanowi istotnego zagrożenia dla zdrowia mieszkańców pobliskich terenów. Poziomy infradźwięków pozostają znacznie poniżej wartości uznawanych za szkodliwe i są zgodne z obowiązującymi normami środowiskowymi. W celu zminimalizowania potencjalnego wpływu emisji infradźwięków na otoczenie, w ramach przedsięwzięcia zastosowana będzie technologia redukcji hałasu TES, w której ząbkowane krawędzie spływowe łopat wirnika zmniejszają turbulencję powietrza, co ogranicza intensywność generowanych infradźwięków. Ponadto, minimalna odległość lokalizacji turbin, od najbliższych budynków mieszkalnych wynosi ponad 770 metrów, co powinno zapewnić naturalne tłumienie fal akustycznych w środowisku.

Eksploatacja turbin wiatrowych wiąże się z generowaniem drgań mechanicznych, które są efektem pracy elementów wirujących, takich jak wirnik, przekładnia i generator. Drgania te mają bardzo ograniczony zasięg oddziaływania i nie stanowią zagrożenia ani dla ludzi, ani dla środowiska przyrodniczego. Badania wykonane w krajach Unii Europejskiej i Wielkiej Brytanii wykazały, że poziom drgań gruntu generowanych przez turbiny wiatrowe mieści się na bardzo niskim poziomie tak niskim, że nie jest wykrywany już w odległości kilkuset metrów od źródła. Jak wskazano w raporcie oś, według danych uzyskanych w badaniach przeprowadzonych przez Brytyjską Służbę Geologiczną, już w odległości około 250 – 300 metrów od turbiny, amplituda drgań obniża się do poziomu, który nie jest rejestrowany przez standardowe czujniki drgań gruntowych (Styles P. et. al 2025). Ponadto, w porównaniu z innymi źródłami wibracji występującymi w otoczeniu człowieka (takimi jak ruch drogowy, kolejowy czy przemysłowy), drgania wywoływane przez turbiny wiatrowe są znacznie słabsze (Leventhall G. 2004). Ich charakterystyka — częstotliwość i natężenie — nie sprzyja przenoszeniu się ich na większe odległości, a grunt skutecznie tłumi te fale już w odległości kilkudziesięciu metrów (Renewable Energy Systems 2007). W kontekście oddziaływań na faunę, badania środowiskowe wskazują, że drgania gruntu nie mają negatywnego wpływu na ptaki i nietoperze, które nie odbierają tego rodzaju bodźców jako zagrożenia. Zwierzęta te reagują przede wszystkim na hałas i światło, natomiast niskopoziomowe wibracje są przez nie praktycznie niewyczuwalne. Badania wykonane w krajach skandynawskich oraz Niemczech potwierdzają, że migracja, rozród ani zachowanie nietoperzy i ptaków nie są zaburzone w związku z eksploatacją turbin wiatrowych (Voigt C. 2012). W świetle powyższych danych można jednoznacznie stwierdzić, że drgania wywoływane pracą turbin wiatrowych w żadnym wypadku nie będą oddziaływać na budynki mieszkalne znajdujące się w odległości ponad 700 metrów od inwestycji. Co więcej, drgania te nie powinny wpływać negatywnie na świat zwierzęcy, w tym ptaki oraz nietoperze. Nowoczesne

elektrownie wiatrowe posiadają elementy tłumiące powstające drgania w urządzeniach i konstrukcji wież. Ponieważ elektrownie wiatrowe będą wytłumione, to do środowiska nie będą przenoszone znaczące ilości drgań.

Funkcjonowanie elektrowni wiatrowej nie wiąże się z emisją zanieczyszczeń do powietrza. Jedyna emisja zanieczyszczeń może wiązać się z okresowym ruchem pojazdów serwisujących instalację. Oddziaływanie to będzie więc nieznaczące. Należy mieć na uwadze, że farmy wiatrowe, poprzez pozyskiwanie energii ze źródła odnawialnego, jakim jest wiatr, umożliwiają ograniczenie potrzeby wytwarzania energii przez źródła konwencjonalne, powodujące znaczną emisję zanieczyszczeń podczas spalania paliw kopalnych.

Elektrownie wiatrowe są instalacjami bez stałej obsługi, w związku z tym brak będzie powstawania ścieków bytowych i ścieków technologicznych. Wody opadowe i roztopowe będą swobodnie infiltrowały do gruntu z terenów utwardzonych. Drogi serwisowe nie będą ograniczać wsiąkania wód opadowych, ponieważ będą wykonane z naturalnego tłucznia. Transformatory umieszczone będą wewnątrz elektrowni. Zużyte materiały eksploatacyjne (smary, oleje) będą wymieniane w sposób zapewniający bezpieczeństwo dla środowiska gruntowo-wodnego. Funkcjonowanie farmy wiatrowej nie wiąże się z poborem wody, w związku z tym brak będzie oddziaływania na zasoby wód podziemnych czy powierzchniowych. W warunki niniejszej decyzji wskazano, iż w przypadku budowy stacji elektroenergetycznej GPO teren jej posadowienia wyposażać w separator, którego zadaniem będzie oddzielenie wody opadowej i oleju transformatorowego, pochodzącego ze stanowiska transformatora WN/SN (misy transformatora) w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnej. Pracą separatora należy objąć także olejowe transformatory zespołów uziemiających, w przypadku zastosowania takiego rozwiązania.

Etap eksploatacji nie będzie związany z powstawaniem znacznej ilości odpadów. Źródłem ewentualnych odpadów będą prace serwisowe i remontowe elektrowni. Powstałe odpady nie będą gromadzone, lecz na bieżąco zabierane przez obsługę serwisową. W związku z faktem, iż planowana inwestycja polegająca na budowie do 2 elektrowni wiatrowych wraz z infrastrukturą towarzyszącą jest instalacją praktycznie bezobsługową należy wskazać, że ilości odpadów powstające na etapie jej eksploatacji będą pomijalnie małe, związane głównie z gospodarką olejową, prowadzoną w ramach obsługi serwisowej. Dopuszcza się magazynowanie ww. odpadów jedynie w obrębie wygradzonego terenu stacji GPO, w odpowiednich pojemnikach umiejscowionych na utwardzonym podłożu.

W trakcie eksploatacji wystąpi zapotrzebowanie na energię elektryczną na potrzeby własne farmy wiatrowej. W fazie rozruchu na biegunowanie generatorów i rozruch, W fazie właściwej eksploatacji na oświetlenie przeszkodowe EW, działanie urządzeń pomiarowo – kontrolnych, monitorujących i sterujących.

Po upływie efektywnego czasu eksploatacji przedsięwzięcia, wyeksploatowane elektrownie wiatrowe zostaną zdementowane, a w miejscach po fundamentach odtworzona zostanie warstwa glebowa. Teren inwestycyjny zostanie zrekultywowany.

Trwałymi skutkami etapu realizacji inwestycji, z perspektywy ochrony przyrody, a w odniesieniu do stanu obecnego, będą np. zajęcie terenu obiektami i urządzeniami budowlanymi oraz eliminacja części szaty roślinnej różnych postaci agrocenozy, poprzedzającej rozpoczęcie budowy. Oddziaływania na przyrodę okresu budowy będą krótkotrwałe, punktowe, o małym zasięgu i zróżnicowanej, ale niskiej intensywności dobowej, składającej się na tygodnie lub co najwyżej kilka miesięcy prac.

Bezpośrednie i pośrednie oddziaływania na przyrodę okresu eksploatacji będą dotyczyły długiego okresu czasu. Ich fizyczny zasięg będzie ograniczony do przestrzeni zasięgu pracy mechanicznej łopat elektrowni, a także większej przestrzeni emisji np. hałasu pracy turbiny, efektu ruchu i migotania. Potencjalny zasięg oddziaływań turbin może być bardzo duży, co wynika przede

wszystkim ze zdolności motorycznych zwierząt latających, które mogą zostać przypadkowo okaleczone lub uśmiercone wskutek wlotu w przestrzeń pracy łopat wirnika bądź wskutek zjawisk fizycznych dokonujących się w sąsiedztwie obrotu śmigieł. Pośrednie oddziaływania na przyrodę po okresie eksploatacji i likwidacji mogą dotyczyć ponownego zasiedlenia terenu elektrowni przez reprezentacje gatunków, na które elektrownia oddziaływała.

W zakresie ochrony przyrody niezbędnymi i podstawowymi zagadnieniami rozstrzygającymi o możliwości podjęcia przedsięwzięcia, w wariantach proponowanym przez wnioskodawcę, a w odniesieniu do art. 81 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ooś było ustalenie wpływu budowy i eksploatacji na zasoby, twory i składniki przyrody i ich ochronę, ustalenie oddziaływań, skali i skutków oddziaływań przedsięwzięcia na zidentyfikowane elementy biotyczne i abiotyczne w terenie przedsięwzięcia i w obszarze jego oddziaływań, obejmujące bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania, dotyczące fazy przygotowania do eksploatacji oraz eksploatacji przedsięwzięcia, analiza skumulowanego efektu oddziaływań na zasoby, twory i składniki przyrody, związanego z obecnym zagospodarowaniem tych elementów w sąsiedztwie inwestycji, analiza skumulowanego efektu oddziaływań, na zasoby, twory i składniki przyrody, związanego z innymi, podobnymi przedsięwzięciami w miejscu i w regionie, prognoza skutków oddziaływania przedsięwzięcia dla podmiotów gospodarujących zasobami przyrodniczymi w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia, analiza potencjału i przyczyn możliwych konfliktów społecznych, związanych ze stanem zasobów, tworów i składników przyrody i ich zmianą w wyniku budowy i eksploatacji przedsięwzięcia.

Przedłożony raport ooś, będący elementem oceny oddziaływania na środowisko, dostarcza charakterystykę obecnego zagospodarowania działek przedsięwzięcia i jego otoczenia oraz oddziaływań dla okresu budowy i eksploatacji.

W przypadku pojedynczych, dużych turbin elektrowni wiatrowych oraz ich zespołów, bardzo istotnym elementem minimalizowania negatywnych skutków ich wpływu na przyrodę jest planowanie ich lokalizacji. Zespół elektrowni wiatrowych „Kicko” podlegał dwuetapowej weryfikacji wyboru miejsca inwestycji, to jest podczas sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Stara Dąbrowa oraz podczas przygotowania i przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Istotnym atutem lokalizacji planowanego przedsięwzięcia, z perspektywy ochrony przyrody, która polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, jest jego położenie poza formami ochrony przyrody. Co więcej, teren przedsięwzięcia jest objęty ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa powyżej, który wyznacza na działce inwestycyjnej możliwość lokalizowania elektrowni wiatrowych.

Jak już wskazywano powyżej, teren przeznaczony pod projektowane przedsięwzięcie nie jest zlokalizowany w granicach powierzchniowych form ochrony przyrody wymienionych w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2026 r. poz. 13), takich jak parki narodowe, rezerваты przyrody, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu, obszary Natura 2000, pomniki przyrody, stanowiska dokumentacyjne, użytki ekologiczne, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe. Natomiast w promieniu do 5 km od terenu inwestycyjnego znajdują się obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLB320008.

Należy w tym miejscu podkreślić, że poza wykluczeniem możliwości lokalizacji farm wiatrowych na terenach parków narodowych, rezerwatów przyrody, parków krajobrazowych i obszarów Natura 2000, o czym mowa powyżej, zgodnie z zapisami art. 4c ust. 2 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2024 r., poz. 317 t.j.), wymagana odległość od parku narodowego powinna być równa lub większa od dziesięciokrotności całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej, natomiast od rezerwatu przyrody – wynosić nie mniej niż

500 metrów. W przypadku przedmiotowego przedsięwzięcia, najbliższy park narodowy, tj. Drawieński Park Narodowy, znajduje się w odległości około 45 km, a najbliższy rezerwat przyrody, tj. rezerwat pn. „Ozy Kiczarowskie w odległości około 4,5 km.

Planowane przedsięwzięcie swoim zasięgiem nie będzie obejmowało także pozostałych form ochrony przyrody, które znajdują się w dużo większych odległościach od terenu inwestycyjnego. Projektowana inwestycja pozostanie również bez wpływu na korytarz ekologiczny KPn-26C pn. „Puszcza Goleniowska – Puszcza Drawska”, przebiegający w odległości ok. 10 km w kierunku północno-wschodnim od granic terenu inwestycyjnego. Farma wiatrowa, która pozostanie niewygrodzonym obszarem, nie będzie stanowiła bariery dla zwierząt migrujących po powierzchni ziemi.

W celu oszacowania wpływu planowanej farmy wiatrowej na środowisko przyrodnicze niezbędne było przeprowadzenie inwentaryzacji przyrodniczej analizowanego terenu. Zgodnie z przeprowadzonym rozpoznaniem przyrodniczym, obszar inwestycyjny nie charakteryzował się szczególnie cenną szatą roślinną. Jest ona uboga i słabi zróżnicowana. W zdecydowanej większości cały obszar zajmowały uprawy rolne zbóż. Niewielkie fragmenty przy wschodniej i południowej granicy tworzyły płaty o charakterze łąkowym o ubogim składzie gatunkowym. Wzdłuż zachodniej granicy przebiega droga gminna, z występującymi tam pojedynczymi drzewami. Podczas prac terenowych, przy południowej granicy terenu inwestycyjnego odnotowano pasy zadrzewień i zakrzewień śródpolnych, wzdłuż niewielkiego ciek, będącego dopływem rzeki Krapieli. Występującym na terenie inwestycyjnym roślinom uprawnym towarzyszyły w niewielkim stopniu gatunki segetalne, które tworzyły grupę chwastów w uprawach rolnych. Należały do nich głównie: komosa biała *Chenopodium album*, ostróżeczka polna *Consolida regalis*, chaber bławatek *Centaurea cyanus*, tasznik pospolity *Capsella bursa pastoris*, rumianek pospolity *Matricaria chamomilla*, rdest ptasi *Polygonum aviculare*, fiołek polny *Viola arvensis*. Wzdłuż drogi gminnej i łąk występowały dodatkowo m.in.: pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, kurzyślad polny *Anagalis arvensis*, gwiazdnica pospolita *Stellaria media*, mietlnica pospolita *Agrostis capillaris*, wiechlina łąkowa *Poa pratensis* czy kupkówka pospolita *Dactylis glomerata*. Teren inwestycji praktycznie pozbawiony jest zadrzewień i zakrzewień śródpolnych. Ich skupiska stwierdzono wzdłuż ciek, będącego dopływem rzeki Krapieli, wzdłuż wschodniej i południowej granicy działki, a także pojedyncze pojedyncze egzemplarze wzdłuż drogi gminnej stanowiącej zachodnią granicę działki. Płaty zakrzewień tworzyły głównie bez czarny *Sambucus nigra*, róża *Rosa canina*, głóg jednoszyjkowy *Crataegus monogyna*. Zadrzewienia tworzone były tu głównie przez: brzozę brodawkowatą *Betula pendula*, olszę czarną *Alnus glutinosa*, topolę osikę *Populus tremula*. Na obszarze inwestycji nie stwierdzono stanowisk gatunków objętych ochroną prawną, siedlisk objętych ochroną prawną, gatunków lub siedlisk będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty (Dyrektywa Siedliskowa). Należy mieć na uwadze, że realizacja farmy wiatrowej będzie ograniczona przestrzennie do powierzchni fundamentów i placów manewrowych, ewentualnych stacji GPO, dróg dojazdowych oraz trasy wykopów pod kable elektroenergetyczne i telekomunikacyjne. Poza liniami kablowymi, które będą umieszczane pod powierzchnią ziemi, trwałe usunięcie roślinności będzie związane zatem z miejscem budowy elektrowni wiatrowych, placów manewrowych, dróg dojazdowych i opcjonalnie stacji GPO. Z przedłożonej dokumentacji wynika natomiast, że na terenie przeznaczonym bezpośrednio pod zainwestowanie występują głównie rośliny uprawne oraz taksony im towarzyszące, pospolite w regionie i kraju. Poza tym realizacja inwestycji nie będzie związana z koniecznością wycinki drzew ani krzewów. W związku z powyższym nie przewiduje się negatywnego oddziaływania realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia na lokalną florę. Niemniej jednak, ewentualne prace w bezpośrednim sąsiedztwie istniejących zadrzewień należy przeprowadzić poza sezonem lęgowym ptaków, tj. w okresie od 15 października do końca lutego. Przede wszystkim

jednak wszelkie zadrzewienia, rosnące w zasięgu prowadzonych prac, należy odpowiednio zabezpieczyć przed uszkodzeniami, np. poprzez osłonięcie pni drewnianymi listwami, tkaniną jutową lub grubymi matami słomianymi bądź trzcinowymi. Wysokość zabezpieczeń powinna wynosić minimum 1,5 m. Po zakończeniu realizacji inwestycji zabezpieczenia drzew należy zdemontować, nie dopuszczając do uszkodzeń drzew. Ewentualne prace w zasięgu brył korzeniowych należy prowadzić ręcznie. Ponadto, w zasięgu rzutu koron drzew oraz obrębie krzewów nie należy: organizować zaplecza budowy, miejsc składowania materiałów budowlanych oraz odpadów, wyznaczać dróg transportowych czy miejsc parkingowych.

Wśród fauny bezkręgowej, w obszarze inwestycji stwierdzono obecność gatunków trzmieli podlegających ochronie prawnej: trzmieła ziemnego, trzmieła kamiennika i trzmieła ogrodowego. Ponadto na terenie tym występował ślimak winniczek. Z uwagi na szerokie rozpowszechnienie gatunków bezkręgowców oraz dostępność wielu atrakcyjnych dla nich terenów wokół projektowanych turbin wiatrowych należy przyjąć, że ich populacja nie zostanie zagrożona w wyniku zrealizowania planowanej inwestycji.

Obszar inwestycyjny, zdominowany przez tereny wielkoobszarowych upraw rolnych, w większości posiada niewielki potencjał środowisk wodnych dla herpetofauny. Podczas badań terenowych stwierdzono miejsca występowania przedstawicieli płazów i gadów tj. kumaka nizinnego, grzebiuszki ziemnej, ropuchy szarej, żaby jeziorkowej, żaby trawnej, jaszczurki zwinki. Wymienione powyżej gatunki obserwowano przede wszystkim na skraju działki inwestycyjnej, w strefach ekotonowych lasów, zakrzewień i zadrzewień śródpolnych, śródpolnych oczek i nieużytków z roślinnością ruderalną i segetalną. Turbiny wiatrowe, oraz infrastrukturę w postaci dróg i placów manewrowych zaprojektowano poza ww. elementami środowiska, mającymi znaczenie dla herpetofauny. Należy również pamiętać, że w przypadku konieczności wykonania czynności podlegających zakazom w odniesieniu do chronionych gatunków zwierząt lub ich siedlisk, należy przestrzegać zapisów ustawy o ochronie przyrody. Głównym zagrożeniem dla herpetofauny podczas realizacji prac inwestycyjnych mogą być pułapki w postaci wykopów budowlanych. Z tego względu niniejszą decyzją zobligowano inwestora, aby na czas przerw roboczych zabezpieczyć wykopy budowlane przed możliwością przedostania się do nich drobnych zwierząt, regularnie kontrolować teren prowadzonych prac, zwłaszcza wykopów budowlanych, pod kątem ewentualnego uwięzienia w nich małych zwierząt, a wszelkie zwierzęta, które dostaną się do wykopów, należy przenieść w bezpieczne miejsce, zgodnie z przepisami prawa. Eksploatacja planowanej inwestycji, prowadzona praktycznie bezobsługowo, a terenowo ograniczona do punktowego rozmieszczenia turbin wiatrowych, nie będzie stanowiła zagrożenia dla herpetofauny.

Teren inwestycyjny może być wykorzystywany przez gatunki ssaków (bez nietoperzy) np. przez lisy, dziki, czy sarny sarnę europejską. Z uwagi na wskazaną powyżej konieczność kontrolowania wykopów budowlanych na etapie realizacji przedsięwzięcia, specyfikę terenu przeznaczonego pod projektowane turbiny wiatrowe (obszary upraw rolnych) oraz brak wygradzenia poszczególnych elementów inwestycji, inwestycja nie spowoduje zmniejszenia populacji ww. gatunków ani istotnego zakłócenia w przemieszczaniu się tych zwierząt.

Szczególnie narażone na niekorzystne działanie elektrowni wiatrowych są natomiast ptaki i nietoperze, w związku z czym na potrzeby niniejszego postępowania przeprowadzony został przedrealizacyjny roczny monitoring ornitologiczny i chiropterologiczny. Obszar monitoringu objął całą powierzchnię projektowanych elektrowni wiatrowych i elementów infrastruktury technicznej, tj. obszar inwestycji przedmiotowej farmy wiatrowej „Kicko”, oraz planowanej w sąsiedztwie farmy wiatrowej „Kicko 2”, dla której równolegle toczy się odrębne postępowanie administracyjne

w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Obie powyższe planowane farmy wiatrowe tworzyć będą zespół elektrowni (ZEW) składającej się z 8 elektrowni wiatrowych.

W trakcie prac terenowych wykonano 40 obserwacji podstawowych (M1-M2) w okresie migracji jesiennych (wrzesień 2023 – II dekada listopada 2023), okres zimowania (III dekada listopada 2023 – II dekada lutego 2024), okres migracji wiosennych (II dekada 2024 – I połowa kwietnia 2024), okres lęgowy i dyspersji (II połowa kwietnia 2024 – sierpień 2024). Dodatkowo wykonano 6 kontroli cenzusu (M3) w dniach 26 II, 18 III, 16 V, 28 V, 25 VI, (VII, 2 krotne badanie MPPL (M4) w dniach 7 V i 4 VI. Moduł badawczy M1 obejmował badania ilościowe na obszarze inwestycji, dynamiki zgrupowań ptaków, moduł M2 obserwacje stałych punktów obserwacyjnych, natężenie wykorzystania przestrzeni powietrznej, moduł M3 badanie cenzusu gatunków kluczowych, M4 badania w protokole MPPL – monitoringu pospolitych ptaków lęgowych, moduł M5 identyfikacja zgrupowań i koncentracji stad. Do analiz oddziaływania elektrowni wiatrowych na ptaki i nietoperze przyjęto wymiary projektowanych turbin: Nordex N131 o mocy pojedynczej turbiny 3,0 MW, wysokości wieży 84 m, całkowitej wysokości elektrowni wiatrowej 149,5 m, 65,5 m długość łopaty. Wysokość całkowitą elektrowni wiatrowych podzielono na 3 strefy: 1 – bezpieczna od poziomu terenu do 18 m n.p.t.; 2 potencjalnie kolizyjna – od 18 do 150 m n.p.t.; 3 – bezpieczna powyżej 150 m n.p.t.

Obserwacje ptaków prowadzono w oparciu o metody powszechnie stosowane w ornitologii, których opisy zawarte są w literaturze przedmiotu (Tomiałojć 1980, 1997; SNH 2000; Chylarecki i inni 2006; Chylarecki i Jawińska 2007; Morrisom et. all 2007; Chylarecki i Paśawska 2008, Chylarecki i in. 2011, 2013, Wylegała i in. 2024). W pracach terenowych stosowano metodę transektu badawczego, stałych punktów obserwacyjnych. Dodatkowo, zgodnie z projektem metodyki Chylareckiego i innych (2011, 2013), badaniem cenzusu lęgowego gatunków dyrektywowych (Dyrektywa Ptasia) oraz zgrupowań i koncentracji, objęto teren o buforze ok. 2 km w terenie otwartym i ok. 0,5 km w terenie zalesionym od projektowanej lokalizacji elektrowni wiatrowych. Dla gatunków strefowych wykonano analizę rozmieszczenia terenów lęgowych (stref ochronnych) w buforze do 6 km, na podstawie obserwacji własnych oraz informacji otrzymanych od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie.

Zgodnie z przedłożoną dokumentacją, podczas prowadzonych obserwacji, stwierdzono 49 gatunków ptaków, w tym: 40 było objętych ochroną ścisłą, 2 ochroną częściową, 7 łownych nieobjętych ochroną, a 5 gatunków było przedmiotami zainteresowania Wspólnoty, umieszczone są w załączniku I Dyrektywy Ptasiej.

W okresie migracji wiosennej podczas liczeń z punktów obserwacyjnych odnotowano co najmniej 28 gatunków ptaków, z łączną liczebnością 511 osobników. Najliczniejszym gatunkiem była gęś tundrowa, której liczebność wyniosła 89 osobników, obserwowana tylko w trakcie przelotów migracyjnych w strefie 3. Mniej licznymi były żuraw (76 osobników). Pozostałe taksony były mniej liczne od 1 do 48 osobników. Zdecydowanymi eudominantami były wróblowe, które stanowiły 83% całości awifauny w tym okresie. Dominowały siewkowe, które stanowiły odpowiednio 7% awifauny. Pozostałe taksony charakteryzowały się niewielkim udziałem. Z kolei podczas liczeń transektowych zaobserwowano 37 gatunków ptaków o łącznej liczebności 616 osobników. Najliczniejszym gatunkiem była zięba, której liczebność wyniosła 112 osobników. Przemieszczała się ona w małych stadach do kilku kilkunastu osobników, nad ziemią oraz w strefie 1. Mniej licznymi był dzwonec (56 osobników) i potrzyszcz (56 osobników). Pozostałe taksony były mniej liczne od 1 do 49 osobników.

W okresie lęgowym i dyspersji podczas liczeń z punktów obserwacyjnych łącznie zanotowano 1148 osobników ptaków z 33 gatunków, z których najliczniejszym był szpak, którego liczebność wyniosła 480 osobników. Mniej liczny był skowronek (260 osobników). Pozostałe taksony były mniej

liczne w przedziale od 1 do 66 osobników. Eduminatami był wróblowe, które stanowiły 83% całości awifauny w tym okresie. Dominowały siewkowe, które stanowiły odpowiednio 7% awifauny. Pozostałe taksony charakteryzowały się niewielkim udziałem. Z kolei podczas liczeń transektowych, łącznie zanotowano 1200 osobniki ptaków. Najliczniej wystąpiły szpaki (320 osobników), mniej liczne były skowronki (186 osobników). Zdecydowana większość zarejestrowanych gatunków należała do taksonów pospolitych i kosmopolitycznych w skali regionu i Pomorza. Przeważająca liczba gatunków przemieszczała się w tym okresie w strefie 1 (<18 m) poniżej teoretycznie pracujących łopat wirników. Rozpatrując występowanie poszczególnych taksonów wynika, że eduminatami były wróblowe, które stanowiły 83% całości awifauny w tym okresie. Dominowały siewkowe, które stanowiły odpowiednio 7% awifauny. Pozostałe taksony charakteryzowały się niewielkim udziałem.

Podczas migracji jesiennej w ramach liczenia z punktów obserwacyjnych odnotowano obecność łącznie zanotowano 1513 osobniki ptaków z 30 gatunków. Najliczniejszym gatunkiem były skowronek i szpak, których liczebności wyniosły odpowiednio 482 osobników i 480 osobników. Przemieszczały się one w stadach do kilkudziesięciu osobników, zazwyczaj nad ziemią w strefie 1 lub koczowały na ziemi. Mniej licznymi były żurawie (122 osobników) i gęsi zbożowe (72 osobników). Pozostałe taksony były mniej liczne w przedziale od 1 do 68 osobników. Rozpatrując cały obszar monitoringu stwierdzono, że eduminatami były wróblowe, które stanowiły 79,05% całości awifauny w tym okresie. Dominowały blaszkodziobe i żurawie, które stanowiły odpowiednio 7,71% i 6,39% awifauny. Pozostałe taksony charakteryzowały się niewielkim udziałem. Z kolei podczas liczeń transektowych, łącznie zanotowano 1309 osobniki ptaków z 42 gatunków. Najliczniejszym gatunkiem były skowronek, którego liczebność wyniosła 360 osobników. Przemieszczał się on w stadach do kilkudziesięciu osobników, zazwyczaj nad ziemią w strefie 1 lub koczował na ziemi. Mniej licznymi były szpak (166 osobników), żuraw (82 osobników) i zięba (72 osobników). Pozostałe taksony były mniej liczne w przedziale od 1 do 51 osobników. Rozpatrując cały obszar monitoringu stwierdzono, że eduminatami były wróblowe, które stanowiły 83% całości awifauny w tym okresie. Dominowały siewkowe, które stanowiły odpowiednio 7% awifauny. Pozostałe taksony charakteryzowały się niewielkim udziałem. Zgodnie z zapisami monitoringu przedrealizacyjnego, pierwsze niewielkie przeloty migracyjne obserwowano już pod koniec sierpnia, kiedy przelotów i wielkość stad zwiększała się, osiągając maksimum na przełomie września i połowy października. Następnie spadała, a ostatnie większe przeloty obserwowano w początku listopada. Z analizy przedłożonej dokumentacji wynika, że obszar objęty monitoringiem nie stanowił istotnego terenu dla migracji ptaków, szczególnie długodystansowych. Zwłaszcza, jeśli porówna się liczebności łabędzi, gęsi, kaczek czy żurawi z obszaru Doliny Odry czy doliny Miedwia, gdzie ich stada dochodzą do kilku kilkunastu tysięcy osobników.

W okresie zimowania, podczas liczenia z punktów obserwacyjnych, łącznie zanotowano 211 osobników ptaków z 19 gatunków. Najliczniejszymi gatunkami były: gęś tundrowa, obserwowana w trakcie przelotów (38 osobników), pęczacz ogrodowy, którego liczebność wyniosła 22 osobników. Mniej licznymi były kruk (21 osobników) i skowronek (20 osobników). Pęczacz i skowronek podobnie jak inne małe wróblowe, przemieszczały się w stadach do kilku osobników, nad ziemią w strefie 1 lub koczowały. Pozostałe taksony były mniej liczne w przedziale od 1 do 18 osobników. Rozpatrując występowanie poszczególnych taksonów stwierdzono, że eduminatami były wróblowe, które stanowiły 83% całości awifauny w tym okresie. Dominowały siewkowe, które stanowiły odpowiednio 7% awifauny. Pozostałe taksony charakteryzowały się niewielkim udziałem. Z kolei podczas liczeń transektowych, łącznie zanotowano 314 osobników ptaków z 23 gatunków. Najliczniejszym gatunkiem był dzwonec, którego liczebność wyniosła 88 osobników. Przemieszczał się on w małych

stadach do kilkunastu osobników, nad ziemią w strefie 1. Mniej licznymi były jemiotuszka (23 osobników) i mazurek (21 osobników). Pozostałe taksony były mniej liczne w przedziale od 1 do 20 osobników. Rozpatrując występowanie poszczególnych taksonów stwierdzono, że eduminatami były wróblowe, które stanowiły 83% całości awifauny w tym okresie. Dominowały siewkowe, które stanowiły odpowiednio 7% awifauny. Pozostałe taksony charakteryzowały się niewielkim udziałem.

W okresie lęgowym, wśród obserwowanych taksonów dominowały ptaki małe, należące do wróblowych. Najliczniej obserwowano gatunki pospolite, związane z krajobrazem rolniczym. Na uwagę zasługują gatunki „dyrektywowe”: kania ruda, bielik, błotniak stawowy, żuraw, gąsiorek. Na terenie agrocenoz, na których projektowana jest lokalizacja turbin, nie stwierdzono gniazdowania gatunków kluczowych, które byłby narażone na zwiększone oddziaływanie pracujących wirników. Notowano sporadyczne występowanie krzyżówki na oczkach śródpolnych oraz przeloty bociana, szponiastych i żurawi. Obserwowano żerujące pary żurawi na obszarze monitoringu. Większość stwierdzonych gatunków nie odbywała lęgów na obszarze monitoringu, przelatując nad nim lub wykorzystując teren do żerowania. Lęgi większości gatunków występowały na obrzeżach terenu farmy wiatrowej, gdzie znajdują się zakrzewienia i zadrzewienia śródpolne, wzdłuż dróg polnych i cieków, czyli w oddaleniu od planowanych elektrowni wiatrowych. Nieliczne ptaki gniazdowały na obszarze lokalizacji elektrowni wiatrowych lub w bezpośrednim sąsiedztwie, należały do nich m.in. skowronki, świergotki, pliszki, rudziki, sikory, wróble, trznadłe, potrzescze, gatunki pospolicie występujące na terenie kraju. Na obszarze przedsięwzięcia nie wykazano lęgów ptaków o dużych rozmiarach ciała, jak: blaszkodziobe, siewkowe, szponiaste, żurawie czy kruki. Niemniej, w celu ochrony miejsc lęgowych ptaków, które do momentu rozpoczęcia prac mogą założyć nowe gniazda, niniejszą decyzją wskazano, że w przypadku rozpoczęcia realizacji prac ziemnych w okresie lęgowym ptaków, czynności te można prowadzić wyłącznie po wykonaniu pod nadzorem ornitologicznym przeglądu terenu pod kątem jego zasiedlenia przez ptaki i potwierdzeniu braku stanowisk lęgowych. Kontrolę zajęcia siedlisk należy przeprowadzić nie wcześniej niż 3 dni przed rozpoczęciem prac. W przypadku wykrycia lęgów awifauny, należy zaprzestać prowadzenia prac do czasu stwierdzenia przez ornitologa wyprowadzenia młodych z gniazd. Powyższe warunki zminimalizują efekt porzucenia aktywnych lęgów przez stwierdzone gatunki ptaków. Termin prac budowlanych służących realizacji inwestycji ograniczono do pory dziennej, tj. godzin 6.00 – 22.00, co pozwoli uniknąć podwyższonego poziomu drgań powodowanych przez prace montażowo-budowlane w okresie nocnego spoczynku większości ptaków.

Podczas prowadzenia monitoringu, na obszarze przedsięwzięcia nie stwierdzono dużych stad migrantów długodystansowych, szczególnie narażonych na kolizje z elektrowniami wiatrowymi. W promieniu 2 km nie odnotowano koncentracji dużych stad gatunków migrujących. Nie mniej jednak, w odległościach powyżej 2 km występowały duże koncentracje jedno lub kilkugatunkowych stad. Mieszane stada gęsi koczowały na terenach pomiędzy Kiczarowem, Grabowem i Małkocinem (na zachód od projektowanej farmy wiatrowej). Kolejnym ważnym miejscem koczowania w trakcie migracji są stawy rybne koło Dzwonowa i Krzywnicy, gdzie koczowały mieszane stada gęsi i kaczek, ich liczebności dochodziły do kilkuset osobników. Na polach przy składowisku odpadów Łęczycza zaobserwowano sejmik bociani złożony z 56 osobników, w odległości ok. 5,5 km na północny zachód od projektowanej farmy wiatrowej. Na podstawie przedstawionych danych, stwierdza się, że projektowana farma wiatrowa nie powinna w istotny negatywny sposób oddziaływać na awifaunę migrującą przez obszar inwestycji, a w szczególności migrantów długodystansowych.

W ramach prowadzonego monitoringu, wykazano 16 gatunków kluczowych, w tym 15 pojawiających się nad obszarem przedsięwzięcia tj. bociana białego, krzyżówkę, kanie ruda,

bielika, błotniaka stawowego, jastrzębia, myszołowa zwyczajnego, myszołowa włochatego, derkacza, żurawia, czajkę, śmieszkę, grzywacza, gąsiorka, kruka, potrzęsacza. Bocian biały obserwowany był na obszarze monitoringu 6 razy, w trakcie przelotów lub żerowania na polach. Przemieszczał się on głównie w strefie 1, zarejestrowano tylko 1 przelot w strefie 2. Krzyżówka obserwowana była na terenie całego obszaru monitoringu, w okresie migracji oraz lęgowym i dyspersji. Pojawiała się głównie w parach lub małych stadach i przemieszczała się przede wszystkim w strefie 1, w strefie 2 obserwowano sporadyczne przeloty. Nie stwierdzono jej gniazdowania na obszarze inwestycji. Gatunek gniazdował w sąsiedztwie, w okolicach Grabowa na jeziorze Czyste. Odnośnie kani rudej, zaobserwowano 23 przeloty nad obszarem przedsięwzięcia. Przemieszczała się ona głównie w 1 i 2 strefie, sporadycznie w 3 strefie. Loty odbywały się na całym obszarze planowanej farmy wiatrowej, z przewagą terenów północnych. Obszar przedsięwzięcia służył to żerowania oraz przelotów siedliskowych. Najczęściej pojawiała się w okresie lęgowym i dyspersji. Nie gniazdowała na obszarze przedsięwzięcia, ani w bezpośrednim sąsiedztwie. Najbliższe gniazda tego gatunku położone są w odległościach ponad 3 km na południe oraz wschód od lokalizacji projektowanej farmy wiatrowej. Bielik obserwowany był głównie przy północnej i zachodniej granicy obszaru monitoringu. Zaobserwowano łącznie 19 przelotów w całym roku badań, w tym najliczniej w czasie wiosennej migracji i okresie lęgowym (po 6 przelotów, łącznie tylko 6 przelotów w strefie 2. Należy zaznaczyć, że w strefie 2 przemieszczał się głównie nad lasem, w którym ma strefę ochronną, oddaloną od najbliższej elektrowni wiatrowej o ok. 0,7 km. Gniazdo znajduje się dalej, ponieważ w odległości 0,7 km zaczyna się skraj jego strefy ochrony w kompleksie leśnym. Obserwowano tylko pojedyncze ptaki dorosłe. Gniazdo zostało zasiedlone. W okresie połęgowym rzadziej obserwowano bieliki i przemieszczały się głównie w strefie 3, poza zasięgiem łopat elektrowni wiatrowej. Bielik obserwowany był zazwyczaj w sąsiedztwie gniazda, gdzie występują oczka wodne i tereny podmokłe. Północna i zachodnia granica strefy leży w ciągu jezior wytopiskowych biegnących południkowo jez. Parnickie – Łęczyckie – Grabowskie – Kiczarowskie. Poza obszarem przedsięwzięcia, obserwowany podczas lotów z zachodu w kierunku wschodnim do stawów rybackich oraz jeziora koło Krzywnicy, a także w kierunku południowo-zachodnim w ciągu jezior Grabowskie – Kiczarowskie – Bliźniaki i dalej do doliny Iny oraz Miedwia. Błotniaka stawowego obserwowano 17 razy, z czego w strefie 1 16 razy, a w strefie 2 jeden przelot. Obserwowany był na całym obszarze, częściej w części północnej i zachodniej obszaru farmy wiatrowej, gdzie pojawiały się pojedyncze osobniki. Żerował nad polami i nieużytkami obszaru farmy wiatrowej. Jeżeli chodzi o gatunek jakim jest Jastrząb, to obserwowany był na obszarze farmy wiatrowej 13 razy, z czego w strefie 2 tylko 2 razy, gdzie stwierdzono wyłącznie pojedyncze osobniki. Nie gniazdował na obszarze farmy wiatrowej, tylko żerował. Odnośnie myszołowa zwyczajnego to obserwowano go 17 razy i przemieszczał się głównie w strefie 2 i 3. Większości były to przeloty siedliskowe, z mniejszym udziałem żerowisk. Nie gniazdował on na obszarze farmy wiatrowej i w buforze 2 km. Myszołowa włochatego odnotowano 3 razy w okresie zimowym, w postaci pojedynczych przelotów, na pułapie bezpiecznym w 1 strefie. Żuraw obserwowany był na większości obszaru monitoringu. Występował również w strefie buforowej. Pojawiał się, jako jeden z pierwszych ptaków migrujących już pod koniec lutego. Najliczniej notowany podczas migracji. Najczęściej obserwowano żerujące pojedyncze osobniki lub pary. W okresie migracji obserwowano przeloty małych stad od 4 do 16 osobników. Nie stwierdzono gniazdowania na obszarze monitoringu. Przemieszczał się głównie w strefie 1 i 3. Większość przemieszczeń stanowiły krótkie loty żerujących żurawi w obrębie przedsięwzięcia. Pojedyncze osobniki lub pary przelatywały krótkie kilkudziesięcio - kilkuset metrowe odcinki w obrębie pól. Przeloty migracyjne były rzadkie, głównie na obrzeżach przedsięwzięcia w strefie 3. Czajka pojawiała się w okresie migracji, najczęściej w strefie 3. Nad obszarem farmy wiatrowej przemieszczała się

tylko 2 razy, gdzie obserwowano koczowanie małych stad. Śmieszka pojawiała się rzadko nad obszarem farmy wiatrowej, gdzie odnotowano tylko 8 przelotów w zachodniej części obszaru przedsięwzięcia. Nie stwierdzono gniazdowania tego gatunku na obszarze farmy wiatrowej oraz w buforze 2 km. Grzywacz pojawiał się głównie w sąsiedztwie zadrzewień, obserwowany także w strefie buforowej. Liczny ptak terenów zadrzewionych i rolniczych. Przemieszczał się głównie w strefie 1, rzadziej w strefie 2. Nie stwierdzono lęgów na obszarze FW. Gniazdował w strefie buforowej. Gąsiorka obserwowano na obszarze monitoringu przy zadrzewieniach śródpolnych, a gniazdowanie stwierdzono w zadrzewieniach śródpolnych w pobliżu elektrowni wiatrowej (EW3), objętej odrębnym postępowaniem administracyjnym, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej farmy wiatrowej „Kicko 2). Przemieszczał się on w strefie 1, w pobliżu zadrzewień. Kruk pojawiał się często nad całym obszarem monitoringu, Przemieszczał się głównie w strefie 1, rzadziej w strefie 2, zarejestrowano tylko 1 przelot w strefie 3. Nie gniazdował na obszarze projektowanej farmy wiatrowej. Natomiast potrzyszcz gniazdował na obszarze projektowanej farmy wiatrowej oraz w strefie buforowej. Na obszarze monitoringu przemieszczał się w strefie 1. Dla ww. gatunków kluczowych wykonano cenzus na obszarze farmy wiatrowej i w buforze 2 km od lokalizacji EW. Biorąc pod uwagę wyniki monitoringu, można prognozować, że przedmiotowa inwestycja, nie spowoduje istotnego zagrożenia dla lokalnych i regionalnych populacji gatunków kluczowych.

Z analizy przedłożonego monitoringu, wynika, że kierunek i pułap przelotów poszczególnych gatunków ptaków był zmienny i zależny głównie od okresu fenologicznego, lokalizacji ich docelowych miejsc gniazdowania, warunków topograficznych na trasie lotu oraz siłą i kierunkiem wiatrów. Kierunki przelotów w okresie migracji w układzie horyzontalnym były zgodne z ogólną tendencją w kraju i Europie. W okresie migracji wiosennej, ptaki przemieszczały się głównie w kierunkach północnych i północnowschodnich. Był to okres szybkiego powrotu ptaków z zimowisk na tereny lęgowe i żerowiskowe. W okresie migracji jesiennej, kierunki przelotów były przeciwstawne. Ptaki przemieszczały się w kierunku południowym i południowo-zachodnim. W tym czasie ptaki odlatywały na zimowiska w cieplejsze rejony Europy i Afryki. Nad obszarem przedsięwzięcia notowano przeloty we wszystkich strefach. W okresie migracji jesiennej największe wykorzystanie przestrzeni było w strefie 3, spowodowane rozpoczęciem migracji jesiennej. W strefie 3 przemieszczały się głównie blaszkodziobe i żurawie. Wykorzystanie strefy 1 było najmniejsze, spowodowane przelotami małych taksonów, koczujących na terenie farmy wiatrowej lub przylatujących na żerowiska. W okresie zimowym większość przelotów przebiegała w 1 strefie. Związane to było z niesprzyjającymi warunkami atmosferycznymi oraz małą liczebnością ptaków. Silne wykorzystanie strefy 1, związane było z przelotami na żerowisko i koczowiska. Podobna sytuacja utrzymała się w okresie wiosennej migracji, która jest krótsza i często bardziej intensywna niż jesienna. W tym okresie wykorzystanie strefy 1 było największe, zapewne przez zwiększenie liczby ptaków na obszarze inwestycji, które zakończyły tu migracje, a także intensywne ich przemieszczanie w celu wyszukania miejsc gniazdowania, ich budowy i żerowania. Pewną rolę odgrywało także kończenie się okresu migracji. W okresie lęgowym i dyspersji polęgowej wykorzystanie przestrzeni w strefie 1 wzrosło i było najwyższe w roku – 25,9%. Przyczyną tego było przemieszczanie się ptaków gniazdujących, w celu żerowania oraz w okresie dyspersji skupianie się młodych ptaków po wylocie z gniazda. Większa liczba ptaków skutkowałą zwiększeniem przelotów w strefie 1. Niska wartość przelotów w strefie 3 spowodowana była brakiem przelotów migracyjnych oraz mniejszą liczbą gatunków latających na wysokich pułapach.

Większość taksonów przemieszczała się na granicy lub poniżej zasięgu łopat projektowanych elektrowni wiatrowych. Zgodnie z przedstawionymi wykresami, wykorzystanie strefy 2 było niskie w

poszczególnych okresach i wahało się od 4,5% w okresie zimowym do 33,5% w okresie jesiennej migracji. W strefie 2 obserwowano głównie przedstawicieli blaszkodziobych, szponiastych, żurawi oraz krukowate z wróblowych. Notowano sporadyczne wlatywanie pojedynczych przedstawicieli innych taksonów w 2 strefę. Wykorzystanie strefy 2 związane było m.in. z tym, że część przelatujących ptaków lądowała na ziemi, lub obniżała lot na obszarze opracowania w celu żerowania lub spoczynku. Tak zachowywały się m.in.: żurawie, gęsi, szponiaste i wróblowe.

Większość ptaków przemieszczała się w strefie 1. Grupę tę tworzyły głównie: małe wróblowe, część blaszkodziobych, żurawie, które zalatywały z okolicznych obszarów, żerowały lub przelatywały przez obszar inwestycji pomiędzy okolicznymi terenami. Stąd ich loty odbywały się na niskich pułapach. Niewielka liczba migrantów obserwowana była w 2 strefie – potencjalnie kolizyjnej. Dotyczyło to głównie gęsi i czajek, w okresie migracji, zaś w okresie lęgowym i dyspersji polęgowej także kaczek, sporadycznie żurawi, szponiastych oraz dużych krukowatych. W strefie 3 zanotowano przeloty we wszystkich okresach fenologicznych, jednak najliczniejsze w okresach zimowym i migracji wiosennej. W ujęciu rocznym frekwencja przelotów była podobna jak w poszczególnych okresach fenologicznych. Najwięcej ptaków przemieszczało się w strefie 1 – bezpiecznej, poniżej dolnego zasięgu łopat. Dotyczyło to głównie małych ptaków wróblowych, ale też części blaszkodziobych (kaczki), szponiastych oraz ptaków zasiedlających lokalne zadrzewienia. W strefie 2 – potencjalnie kolizyjnej, przemieszczały się krukowate, szponiaste, żurawie, sporadycznie małe wróblowe (skowronki, szpaki, zięby). W ujęciu rocznym w tej strefie obserwowano od 18,2 do 25 % awifauny. Należy zaznaczyć, że ptaki w strefie 2 nie przemieszczały się stale. Najczęściej były to przeloty podczas startu lub lądowania ptaków na obszarze monitoringu. W strefie 3 przemieszczało się niewiele ptaków, głównie migrantów długodystansowych jak gęsi, żurawie czy czajki. Sporadycznie pojawiały się bieliki w trakcie kołowania na prądach wznoszących.. W układzie horyzontalnym, większość ptaków przemieszczała się wokół granic obszarów monitoringu, co związane było występowaniem w ich sąsiedztwie dolin cieków, oczek śródpolnych i jezior, kompleksów leśnych czy ciągów zadrzewień przydrożnych stanowiły naturalne szlaki migracji i żerowania. Ptaki wykorzystują naturalne, stałe, liniowe struktury, jako wskazówki przy migracjach.

W ramach oceny wpływu przedmiotowej inwestycji na ornitofaunę określono przybliżony poziom śmiertelności ptaków w wyniku kolizji z elektrowniami wiatrowymi wchodzącymi w skład projektowanej farmy wiatrowej. Ryzyko kolizji oszacowano w oparciu model oparty na danych referencyjnych z Europy i Polski oraz oparty o wolumen przelotów (Chyralecki i in. 2011, Wylegała in. 2024).

W przedłożonej dokumentacji przedstawiono analizę śmiertelności ptaków dla EW Kicko. Prognozowana śmiertelność ptaków na 1MW/rok wyniesie 0,02 osobników, natomiast dla całej farmy wiatrowej 0,12 osobników. Natomiast oszacowana śmiertelność ptaków szponiastych to 0,6 osobników rocznie. Dokonano także analizy śmiertelności ptaków w ujęciu skumulowanym, z planowaną w sąsiedztwie wiatrową Kicko 2. Realizacja obu projektów czyli zwiększenia liczby EW z 2 EW do 8 EW spowoduje zwiększenie oddziaływania w przypadku kolizji. Prognozowana śmiertelność ptaków na 1MW/rok wyniesie 0,07 osobników, a dla całej farmy wiatrowej wzrośnie do 1,68 osobników.

Można zatem zakładać, że projektowane elektrownie wiatrowe nie będą znacząco wpływać na lokalne populacje cennych gatunków. Z przeprowadzonych obserwacji wynika, że obszar inwestycyjny nie stanowi istotnego noclegowiska, żerowiska i miejsca odpoczynku dla ptaków w okresie migracji jesiennych, wiosennych oraz zimowania.

Jak wynika z analizy przedłożonej dokumentacji, obszar lokalizacji EW jest ubogi siedliskowo. Terenu inwestycji zajmowała monokultura zbóż i rzepaku, z niewielkimi fragmentami upraw buraka

i nieużytkami. Brak jest tu śródpolnych zakrzewień i zadrzewień. Skupiska krzewów i drzew występują w granicach działki przeznaczonej do lokalizacji farmy wiatrowe oraz wzdłuż drogi gminnej oddzielającej obszar planowanych farm wiatrowych Kicko i Kicko 2. Na obu obszarach występują niewielkie oczka śródpolne, większość z nich wysycha w okresie letnim. Ze względu na małą liczbę nisz ekologicznych, wartość siedliskowa obu obszarów jest niewielka. Dlatego różnorodność biologiczna także jest mała, ograniczona do gatunków związanych z uprawami rolnymi lub wykorzystujących uprawy do żerowania. W wyniku realizacji obu projektów dojdzie o wyłączenia z użytkowania rolniczego 4 krotnie większego terenu, jednak w odniesieniu do całej powierzchni działek będzie on bardzo mały i nie spowoduje istotnej utraty siedlisk dla ptaków. Również fragmentacji terenu nie będzie miała istotnego wpływu na stan siedlisk rolniczych.

W promieniu do 6 km od obszaru planowanej inwestycji znajdują się strefy ochrony miejsc rozrodu cennych gatunków ptaków, tj. 2 strefy bielika, 1 strefa kani rudej, 1 strefa orlika krzykliwego, 1 strefa bociana czarnego. Najbliższa z tych stref – strefa bielika – znajduje się w odległości około 1,7 km od miejsc posadowienia projektowanych elektrowni wiatrowych. (EW 1 i EW2). Zgodnie z opracowaniem pt. „Monitoring ptaków lęgowych. Poradnik metodyczny” (GIOŚ, Warszawa 2015) kania ruda związana jest z terenami o urozmaiconym krajobrazie, ze znaczącym udziałem większych kompleksów leśnych, łąk i zbiorników wodnych (jeziora, stawy, rzeki). Przede wszystkim jednak jest gatunkiem żerującym na otwartej przestrzeni, w związku z czym jest nie tylko łatwo dostrzegalna, ale również szczególnie narażona na potencjalne kolizje z turbinami wiatrowymi. Podobnie inne ptaki szponiaste, w tym ww. orlik krzykliwy oraz bielik, są gatunkami najbardziej narażonymi na takie kolizje, ze względu na duże rozmiary ciała oraz ich cechy behawioralne, takie jak specyfika lotu oraz mała płochliwość. Zatem niewłaściwa, zbyt bliska lokalizacja turbin wiatrowych od gniazd ptaków drapieżnych może stanowić zagrożenie dla zachowania lokalnych populacji ww. gatunków. Jak wykazano w przedłożonej dokumentacji, podczas prowadzonych obserwacji odnośnie kani rudej, zaobserwowano 23 przeloty nad obszarem przedsięwzięcia. Przemieszczała się ona głównie w 1 i 2 strefie, sporadycznie w 3 strefie. Loty odbywały się na całym obszarze planowanej farmy wiatrowej, z przewagą terenów północnych. Obszar przedsięwzięcia służył to żerowania oraz przelotów siedliskowych. Najczęściej pojawiała się w okresie lęgowym i dyspersji. Nie gniazdowała na obszarze przedsięwzięcia, ani w bezpośrednim sąsiedztwie. Najbliższe gniazda tego gatunku położone są w odległościach ponad 5 km na północny-wschód od lokalizacji projektowanej farmy wiatrowej. Bielik obserwowany był głównie przy północnej i zachodniej granicy obszaru monitoringu. Zaobserwowano łącznie 19 przelotów w całym roku badań, w tym najliczniej w czasie wiosennej migracji i okresie lęgowym (po 6 przelotów, łącznie tylko 6 przelotów w strefie 2. Należy zaznaczyć, że w strefie 2 przemieszczał się głównie nad lasem, w którym ma strefę ochronną, oddaloną od najbliższej elektrowni wiatrowej EW Kicko o ok. 1,7 km. Tym samym uznano, że obszar inwestycyjny nie stanowi istotnego miejsca bytowania i żerowania kani rudej ani bielika. W trakcie badań monitoringowych nie odnotowano pozostałych gatunków ptaków podlegających ochronie strefowej, tj. orlika krzykliwego, bociana czarnego. Jest to związane z brakiem kompleksów leśnych na terenie inwestycyjnym, które są niezbędnym elementem biotopu tych gatunków. Z uwagi na prawdopodobieństwo kolizji bielika z elektrowniami wiatrowymi, w związku z realizacją przedmiotowej inwestycji stwierdzono potrzebę zastosowania działań mających na celu możliwą śmiertelność ptaków. W ramach przedsięwzięcia, elementem składowym nowego wariantu inwestorskiego będzie montaż systemu detekcyjno-reakcyjnego na każdej wieży elektrowni wiatrowej. Wprowadzony będzie system opracowany przez polską firmę Bioseco, system Bird Protection System (BPS). Jest to innowacyjna technologia oparta na modułach stereowizyjnych, sztucznej inteligencji

i kaskadowym mechanizmie reakcji. Każda turbina, na której system zostaje zainstalowany, wyposażona jest w sześć do ośmiu modułów obejmujących pełne 360° wokół wieży. W skład każdego modułu wchodzi podwójne kamery 4K w układzie stereoskopowym, kamera weryfikacyjna, stroboskopy i głośniki akustyczne. Całość wsparta jest jednostką obliczeniową pracującą w architekturze Edge computing i IoT, co umożliwia analizę obrazu w czasie rzeczywistym. Kluczowym elementem przewagi systemu Bioseco nad rozwiązaniami konkurencyjnymi jest zastosowanie stereowizji. Dzięki niej system nie tylko wykrywa obecność ptaka, ale także określa jego pozycję w trójwymiarze, rozpiętość skrzydeł oraz przewidywany tor lotu. Dane te są przetwarzane przez algorytmy sztucznej inteligencji, w tym filtry Kalmana i sieci neuronowe, które z dużą dokładnością prognozują, czy dany osobnik znajduje się na kursie kolizyjnym z turbiną. System działa w oparciu o kaskadowy model reakcji: najpierw aktywowane są stroboskopy, następnie sygnały dźwiękowe, a jeśli ptak w dalszym ciągu zmierza ku turbinie – następuje jej automatyczne zatrzymanie. Taki schemat minimalizuje liczbę niepotrzebnych wyłączeń turbin, zachowując zarazem wysoki poziom ochrony ptaków. System wpisuje się w zalecenia Komisji Europejskiej i niemieckiego KNE, które wskazują na konieczność stosowania najnowszych technologii w celu minimalizacji wpływu energetyki wiatrowej na bioróżnorodność. Podsumowując, Bioseco BPS jest rozwiązaniem kompleksowym, potwierdzonym badaniami naukowymi i praktyką eksploatacyjną w Polsce, Niemczech, Hiszpanii i Francji. Jego wdrożenie gwarantuje aktywną ochronę ptaków w czasie rzeczywistym, pozwalając jednocześnie na pełne wykorzystanie potencjału energetycznego farmy wiatrowej. W świetle powyższych dowodów należy uznać, że instalacja systemu eliminuje konieczność ograniczania liczby turbin, nawet w sąsiedztwie populacji bielika i innych gatunków szczególnie chronionych.

Ponadto w celu minimalizacji negatywnego oddziaływania inwestycji na ptaki, w decyzji wskazano, że w celu zmniejszenia kolizyjności ptaków z turbinami nie należy montować na turbinach oświetlenia stałego świecącego światłem ciągłym. Jak wskazano w przedłożonej dokumentacji, w oświetleniu elektrowni zastosowane będzie światło czerwone, z ograniczeniem stosowania światła białego, mogącego wabić ptaki, stosowane będzie światło migające zamiast stałego, w ramach oświetlenia nocnego. Ponadto elektrownie powinny być pomalowane jasnymi kolorami (biały), jednolicie, bez większej ilości napisów i wzorów, mogących powodować rozmycie tych obiektów w krajobrazie. Również zgodnie z warunkami nałożonymi niniejszą decyzją na projektowanych elektrowniach wiatrowych nie dopuszcza się umieszczania reklam, za wyjątkiem oznaczenia nazwy i symbolu producenta i/lub właściciela na gondolach wiatrowych.

Należy w tym miejscu dodać, że w odległości około 2,1 km od terenu inwestycyjnego znajduje się obszar specjalnej ochrony ptaków, tj. obszar Natura 2000 Ostoja Ińska PLB320008. obszaru specjalnej ochrony ptaków Ostoja Ińska PLB320008 został wyznaczony w celu ochrony populacji dziko występujących gatunków ptaków wyszczególnionych w załączniku I do Dyrektywy Ptasiej oraz zachowania siedlisk warunkujących ich bytowanie. Dla przedmiotowego obszaru obowiązuje zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 7 maja 2014 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Ińska PLB320008 (Zacho. z 2014 r. poz. 1931; zm.: Zach. z 2017 r. poz. 4303). Zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych (data aktualizacji luty 2025) przedmiotami ochrony tego obszaru są następujące gatunki awifauny: bąk *Botaurus stellaris*, bielik *Haliaeetus albicilla*, błotniak stawowy *Circus aeruginosus*, bocian czarny *Ciconia nigra*, cyraneczka *Anas crecca*, cyranka *Anas querquedula*, czapla siwa *Ardea cinerea*, derkacz *Crex crex*, dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, gągoł *Bucephala clangula*, gęgawa *Anser anser*, kania czarna *Milvus migrans*, kania ruda *Milvus milvus*, krakwa *Anas strepera*, łabędź krzykliwy *Cygnus cygnus*, łabędź niemy *Cygnus olor*, nurogęś *Mergus merganser*, orlik krzykliwy *Aquila pomarina*, perkoz rdzawoszyi *Podiceps grisegena*, zausznik *Podiceps*

nigricollis, puchacz *Bubo bubo*, rybitwa czarna *Chlidonias niger*, samotnik *Tringa ochropus*, zimorodek *Alcedo atthis*, żuraw *Grus grus* oraz ich siedliska.

Ostoja leży w przeważającej części w mezoregionie Pojezierze Ińskie, obrzeża leżą w mezoregionach Wysoczyzna Łobeska, Pojezierze Drawskie i Równina Drawska. Teren odwadniany jest przez rzekę Inę i jej dopływy (Krępa i Krąpiel, Okra, Dołżnica) oraz Regę, do której uchodzą Brzeźnicka Węgorza, Reska Węgorza. W ostoju leży wiele jezior, największe wśród nich to: Ińskie, Woświn, Krzemień, Wisola. Występują tu także kompleksy stawów rybnych. Cechą charakterystyczną ostoju jest silne rozczłonkowanie lasów, liczne bagna, małe zbiorniki wodne i torfowiska. Lasy zajmują 35% powierzchni. Są to przeważnie świeże lasy liściaste z bukiem i dębem oraz bory mieszane. Znaczący udział mają również lasy siedlisk wilgotnych i bagiennych z olchą i jesionem oraz sosną i brzozą. Stosunkowo niewielką część ostoju pokrywają zbiorowiska łąkowe oraz siedliska wilgotne: trzcinowiska, turzycowiska, roślinność szuwarowa, torfowiska niskie i przejściowe. Pozostała część to użytki rolne.

W ostoju stwierdzono występowanie co najmniej 35 gatunków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, z czego 25 jest lęgowych. Gniazduje tu także 6 gatunków wymienionych w „Polskiej czerwonej księdze zwierząt”. Ostoja jest jednym z najważniejszych w kraju lęgowisk łabędzia krzykliwego, bociana czarnego, kani rudej, bielika, orlika krzykliwego i żurawia. Ważne w skali kraju populacje mają tu też łabędź niemy, krakwa, gągoł, perkoz rdzawoszy i rybitwa czarna. Obszar ten stanowi ważny punkt przystankowy dla migrujących ptaków siewkowych (głównie siewki złotej, bataliona i łączaka), żurawi i łabędzi czarnodziobych.

Nadmienić należy także, iż na terenie ostoju występuje co najmniej 17 gatunków zwierząt, ujętych w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej, wśród których ważniejsze to: żubr (gatunek priorytetowy), wydra, bóbr, traszka grzebieniasta i kumak nizinny (wysokie zagęszczenia i liczebności populacji). Występuje tu także 14 typów siedlisk przyrodniczych z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Największe powierzchnie zajmują naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z *Nympheion*, *Potamion* (3150), łągi wierzbowe, olszowe i jesionowe *Salicetum albo-fragilis*, *Alnenion glutinoso-incanae*, olsy źródłiskowe (91E0), żyzne buczyny *Galio odorati-Fagenion* (9130), kwaśne buczyny *Luzulo-Fagenion* (9110), twarodwodne oligo- i mezotroficzne zbiorniki wodne z podwodnymi łąkami ramienic *Charetea* (3140) oraz grąd subatlantycki *Stellario-Carpinetum* (9160). Podkreślenia wymaga także fakt, iż kluczowym zagrożeniem w analizowanym obszarze chronionym jest rozwój zabudowy szczególnie terenów otwartych i brzegów jezior.

W ramach przyrodniczego rozpoznania terenu inwestycyjnego i jego otoczenia odnotowano na analizowanym obszarze gatunki będące przedmiotami ochrony w tym obszarze, w tym bielika, błotniaka stawowego, kani rudą i żurawia. Natomiast najbliższe, w odniesieniu do projektowanej farmy wiatrowej strefy gatunków chronionych, to strefa bielika w odległości ok. 4,4 km i strefa kani rudej w odległości ok. 4,6 km. Jak wynika z przeprowadzonej analizy przedłożonej dokumentacji, powyższe gatunki nie odbywały lęgów na obszarze planowanej inwestycji. Był on wykorzystywany do przelotów siedliskowych i migracyjnych, koczowania lub żerowania. Bielik obserwowany był zazwyczaj przy zachodniej granicy planowanej do realizacji farmy wiatrowej Kicko 2, objętej odrębnym postępowaniem administracyjnym, w sąsiedztwie gniazda, poza obszarem ostoju Rozkład obserwacji bielika w poszczególnych sezonach fenologicznych i przelotów w obszarze monitoringu, wskazuje ich koncentrację przemieszczeń w części zachodniej obszaru monitoringu. Większość lotów odbywała się w tej przestrzeni. Północna i zachodnia granica tej strefy ochronnej leży w ciągu jezior wytopiskowych biegnących południkowo jez. Parnickie – Łęczyckie – Grabowskie – Kiczarowskie – Bliźniaki i dalej do doliny Iny oraz Miedwia, które stanowiły część areału żerowiskowego. Obserwowany rozkład lotów bielika, sugeruje, że obserwowano głównie bieliki związane z tą strefą ochronną. Obserwowano także mniej liczne przeloty pomiędzy ww. doliną jezior, a stawami koło Krzywnicy i Dzwonowa, gdzie regularnie notuje się polujące bieliki. Przeloty w kierunku Ostoju

Ińskiej były mniej liczne i mogły dotyczyć przelotów bielików zasiedlających strefę ochronną przy zachodniej granicy FW, przemieszczających się na żerowiska stawów Dzwonowskich, ale także bielików strefy ochronnej w ostoï przemieszczających się w stronę jeziora Grabowskiego. Na obszarze inwestycyjnym brak jest siedlisk wodnych preferowanych do żerowania, w tym dużych zbiorników i rozlewisk. Cały obszar objęty jest intensywną gospodarką rolną, z dominującymi uprawami rzepaku i zbóż. Analizowany obszar nie jest atrakcyjny dla żerowania bielików. Preferowane żerowiska występują w sąsiedztwie m.in. w dolinie jezior przy zachodniej granicy farmy wiatrowej i na obszarze stawów Dzwonowskich w Ostoi Ińskiej. Ze względu na występowanie gniazda w ostoï w odległości ok. 4,4 km od elektrowni wiatrowych i możliwość zalatywania bielika nad obszar farmy wiatrowej, nie można całkowicie wykluczyć pojawiania się osobników gniazdujących w ostoï i ewentualnej kolizji. Dlatego, zgodnie z zasadą przezorności, w przeprowadzonych analizach oceniono prognozowane oddziaływanie na średnie z możliwością kolizji. Kanie rudą obserwowano głównie gniazdującą na południe od FW. Kania żeruje zazwyczaj w promieniu 3-5 km od gniazda, zatem jest możliwość, że niektóre obserwacje mogły dotyczyć kani gniazdującej w ostoï. Obszar farmy wiatrowej, mimo oddalenia, może stanowić część areału żerowiskowego kani gniazdującej w Ostoi Ińskiej. Pojawianie się nad obszarem farmy wiatrowej jest możliwe, ale małe z uwagi na dostępność dużych powierzchni atrakcyjnych do żerowania w sąsiedztwie strefy ochronnej w ostoï. Obszar wokół strefy w ostoï zapewnia rozległą mozaikę terenów rolnych, łąk, pastwisk, zadrzewień i obszarów podmokłych, będącą atrakcyjną bazą pokarmową. Obszar farmy wiatrowej jest mniej atrakcyjny, ze względu na monokulturę upraw rolnych rzepaku i zbóż. Praktycznie brak pastwisk, dużych łąk czy zadrzewień śródpolnych. Kania ruda pojawiała się głównie w okresie lęgowym, rzadziej w trakcie migracji. Nie stwierdzono jej w okresie zimowym. Obserwowano 23 przeloty na obszarem przedsięwzięcia. Przemieszczała się głównie w 1 i 2 strefie, sporadycznie w 3 strefie. Loty odbywały się na całym obszarze FW, z przewagą terenów północnych. Obszar przedsięwzięcia służył do żerowania oraz przelotów siedliskowych. Najczęściej pojawiała się w okresie lęgowym i dyspersji. Rzadziej w okresie migracji – tylko 5 przelotów. 7. Obserwacje kani w poszczególnych okresach fenologicznych. Ze względu na występowanie gniazda w ostoï w odległości ok. 4,5 km od EW i możliwość zalatywania kani nad obszar farmy wiatrowej, nie można całkowicie wykluczyć pojawiania się osobników gniazdujących w ostoï i ewentualnej kolizji. Dlatego, zgodnie z zasadą przezorności, oceniono prognozowane oddziaływanie na małe z możliwością kolizji. W celu jak najmniejszego wpływu projektowanej FW na regionalną populację kani, w tym populację występującą w Ostoi Ińskiej, zaproponowano działania łagodzące. Błotniaka obserwowano łącznie 17 razy, głównie w strefie 1 – bezpiecznej (16 razy). W strefie drugiej zarejestrowano tylko 1 przelot w okresie lęgowym. Sposób żerowania i brak gniazdowania w promieniu 2 km uzasadniał prognozę o braku znaczącego oddziaływania FW. Potencjalne miejsca gniazdowania to tereny stawów przy Krzywnicy i Dzwonowa oddalonych o ok. 4 km. Prawdopodobne miejsca gniazdowania błotniaka znajdują się na północny-zachód i zachód w okolicach jeziora Grabowo oraz miejscowości Grabowo i Kiczarowo. Mimo dużej odległości od potencjalnych terenów lęgowych, nie można wykluczyć sporadycznego zalatywania błotniaków z obszaru Ostoi Ińskiej. Ze względu na żerowanie na niskim pułapie w strefie 1, oddziaływanie na populację błotniaka ostoï określono na małe z możliwością kolizji. Z uwagi na przeloty głównie w strefie 1, niewielką liczbę stwierdzonych przelotów – 17 w skali roku, w tym tylko 11 w okresie lęgowym i dyspersji, prawdopodobieństwo kolizji jest małe. Ze względu na możliwość gniazdowania w ostoï w odległości do 6 km od elektrowni wiatrowej i możliwość zalatywania błotniaka nad obszar farmy wiatrowej, nie można całkowicie wykluczyć pojawiania się osobników gniazdujących w ostoï i ewentualnej kolizji. Dlatego, zgodnie z zasadą przezorności, w przedłożonej dokumentacji oceniono prognozowane oddziaływanie na małe z możliwością kolizji. Żurawia obserwowano na większości obszaru planowanej farmy wiatrowej. Dotyczyło to głównie par żerujących na uprawach rolnych. Większość przelotów odbywała się w strefie 1 pomiędzy miejscami

żerowania na polach oraz w strefie 3 podczas przelotów migracyjnych. Przeloty w strefie 2 dotyczyły ptaków lądujących na polach lub startujących. Przeloty w okresie lęgowym i dyspersji odbywały się na obszarze farmy wiatrowej, natomiast, przeloty migracyjne odbywały się głównie przy granicy obszaru planowanej farmy wiatrowej, wolnej od lokalizacji turbin, w strefie 3. Ponieważ przeloty w strefie 2 stanowiły małą część całości przelotów i odbywały się głównie nad obszarem bez planowanych lokalizacji turbin lub pomiędzy miejscami żerowania na obszarze farmy wiatrowej, oddziaływanie na populację żurawi Ostoi Ińskiej określono na małe z możliwością kolizji. Ze względu na możliwość gniazdowania w ostoi w odległości do 6 km od EW i możliwość zalatywania żurawi nad obszar farmy wiatrowej (FW), nie można całkowicie wykluczyć pojawiania się osobników gniazdujących w ostoi i ewentualnej kolizji. Dlatego, zgodnie z zasadą przezorności, oceniono prognozowane oddziaływanie na małe z możliwością kolizji. W celu jak najmniejszego wpływu projektowanej FW na regionalną populację żurawia, w tym populację występującą w Ostoi Ińskiej, zaproponowano działania łagodzące. Zgodnie z obowiązującym planem zadań ochronnych dla przedmiotowego obszaru Natura 2000, celami ochrony dla bielika jest Utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunku poprzez utrzymanie liczebności populacji na, co najmniej obecnym poziomie – 18 par, dotychczasowej powierzchni siedlisk lęgowych i żerowiskowych, drożności tras migracji i dostępności miejsc żerowiskowych na dotychczasowym poziomie oraz ograniczenie czynników mogących wpływać na zmniejszenie liczebności populacji gatunku, dla błotniaka stawowego utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunku poprzez utrzymanie liczebności populacji na, co najmniej obecnym poziomie – 62 pary, siedlisk lęgowych (podmokłe szuwały trzcinowe i turzycowiska) i żerowiskowych (łąki, pastwiska, pola uprawne, nieużytki), drożności tras migracji i dostępności miejsc żerowiskowych na dotychczasowym poziomie oraz ograniczenie czynników mogących wpływać na zmniejszenie liczebności populacji gatunku, uzupełnienie stanu wiedzy o gatunku w obszarze Natura 2000. Natomiast dla kani rudej ustanowionymi celami ochrony są utrzymanie liczebności populacji na, co najmniej obecnym poziomie – 16 par. Poprawa ocen parametrów „stan populacji”, „stan siedliska” i „perspektywy ochrony” (z U1 na FV) poprzez utrzymanie aktualnej struktury krajobrazu z mozaiką ekosystemów leśnych, łąkowych, pastwiskowych, wodnych oraz zadrzewień, a dla żurawia utrzymanie właściwego stanu ochrony gatunku poprzez utrzymanie liczebności populacji na, co najmniej obecnym poziomie – 300 par, utrzymanie na dotychczasowym poziomie siedlisk lęgowych, żerowiskowych i miejsc odpoczynkowych, drożności tras migracji i dostępności miejsc żerowiskowych na dotychczasowym poziomie oraz ograniczenie czynników mogących wpływać na zmniejszenie liczebności populacji gatunku, uzupełnienie stanu wiedzy o gatunku w obszarze Natura 2000. Zgodnie z przeprowadzoną analizą wpływu planowanej inwestycji na stwierdzone podczas monitoringu gatunki ptaków stanowiące przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Ostoja Ińska PLB320008, prognozowane oddziaływanie na bielika oceniono jako średnie z możliwością kolizji, z kolei dla błotniaka stawowego, kani rudej i żurawia jako małe z możliwością kolizji. W związku z powyższym, jak już wskazywano powyżej, celem złagodzenia negatywnego wpływu inwestycji na gatunki ptaków, zastosowany zostanie system detekcyjno-reakcyjny na wszystkich wieżach farmy wiatrowej. Powinno to znacznie ograniczyć możliwość kolizji dużych ptaków na całym obszarze farmy wiatrowej, zwłaszcza gatunków szponiastych, a także bocianów i żurawi. Tym samym uznano, że planowana inwestycja nie wpłynie negatywnie na przedmioty ochrony ustanowione dla obszaru Natura 2000 Ostoja Ińska PLB320008, a także na spójność i integralność tego obszaru.

Równolegle do przedrealizacyjnego monitoringu ptaków, na potrzeby *raportu o oś* prowadzony był także monitoring chiropterologiczny. Badania prowadzono z uwzględnieniem metodyki zalecanej przez EUROBATS oraz stosowanej szeroko w pracach terenowych (m.in. Jones & Cooper-Bohannon 2009; Kepel i in. 2011, 2013; Kowalski i inni 2000; Szkudlarek i Paszkiewicz 2000, 2001; Sachanowicz i Ciechanowski 2005; Rodrigues & all 2006). Obserwacje aktywności nietoperzy

prowadzono od IX 2023 do VIII 2024 r. Łącznie wykonano 27 obserwacji podstawowych z detektorem ultradźwiękowym, w tym 8 nasłuchów całonocnych. Dane do analiz uzupełniono z obserwacji noktowizyjnych i termowizyjnych. Podczas prowadzonych obserwacji na badanym terenie stwierdzono przeloty 4 gatunki nietoperzy, tj. nocka rudego, karlika malutkiego, karlika większego, borowca wielkiego. Wszystkie ww. gatunki są objęte ochroną prawną, natomiast nie są umieszczone w załączniku II Dyrektywy Siedliskowej.

W przedłożonym monitoringu przyrodniczym, indeksy aktywności nietoperzy analizowano w odniesieniu do 6 okresów: okres 1 - opuszczanie zimowisk, okres 2 – wiosenne migracje, tworzenie kolonii rozrodczych, okres 3 – rozród, szczyt aktywności lokalnych populacji, okres 4 – rozpad kolonii rozrodczych, rojenie, okres 5 – migracje jesienne, okres 6 – koniec migracji jesiennych i początek hibernacji.

Analizując wyniki monitoringu, wynika, że w okresie 1 nie stwierdzono aktywności nietoperzy. W okresie 2 obserwowano niewielką aktywność tych zwierząt. Sygnały rejestrowano głównie w transektach, które przebiegały wzdłuż zakrzewień i zadrzewień śródpolnych i lasów, a także wzdłuż cieków i nieużytków, które stanowiły miejscowe trasy przelotowe oraz miejsca żerowania. W okresie tym na transektach dominował karlik większy (43 % udziału), następnie karlika malutki (23 % udziału), borowiec wielki (19 %), nocek rudy (14 %). W okresie 3 podobnie jak w okresie poprzednim notowano niewielką aktywność nietoperzy, głównie na transektach, gdzie dominował karlika większy (39 % udziału), następnie nocek rudy (25 % udziału), karlika malutki (22 %), nocek rudy (14 %). W okresie 4 zanotowano najwyższą aktywność roczną, tak jak w poprzednich okresach w transektach. W punktach rejestrowano pojedyncze sygnały borowca. Największy udział na transektach miał karlik większy (43%), następnie karlika malutki (24%), borowiec wielki (24 %), nocek rudy (14 %). W okresie 5 największą aktywność notowano w transektach, z największym udziałem karlika większego (45 %), następnie karlika malutkiego (25 %), borowca wielkiego (19 %), nocka rudego (11 %). W okresie 6 nie stwierdzono aktywności nietoperzy.

Z analizy przedłożonej dokumentacji wynika, że obszar monitoringu wykazał niewielkie wykorzystanie przez żerujące nietoperze. Najprawdopodobniej wynika to przede wszystkim z uwarunkowań przyrodniczych terenu planowanej farmy wiatrowej. Zakrzewienia i zadrzewienia śródpolne występują rzadko, pojedynczo wzdłuż dróg polnych. Płaty zadrzewień i zakrzewień oraz tereny podmokłe znajdują się na granicach obszaru planowanej farmy wiatrowej i poza nią w sąsiedztwie. Większość nietoperzy, w tym wykazane w badaniach, przemieszczała się i żerowała głównie wzdłuż struktur przestrzennych (krzewy, drzewa, cieki), ze względu na mały zasięg echolokacji, które występują wokół użytków rolnych przewidzianych do lokalizacji elektrowni wiatrowych. Dlatego niewiele nietoperzy przemieszczało się nad terenami otwartych upraw. Na otwartych agrocenozach pojawiał borowiec oraz karlik większy, w sąsiedztwie zadrzewień.

Aktywność nietoperzy w przeciągu roku była zmienna i zależna od okresu fenologicznego i warunków atmosferycznych. Z analizy przedstawionych wykresów wynika, iż wyższą aktywność obserwowano w okresie migracji

Wartości uśrednionych indeksów aktywności kształtowały się w zależności od okresu aktywności nietoperzy oraz fizjografii. Najwyższe indeksy zanotowano w okresach najwyższej aktywności nietoperzy, czyli w okresie tworzenia kolonii rozrodczych, rozpadu tych kolonii i dyspersji nietoperzy (okresy 4-5). Najwyższe indeksy dotyczyły karlika większego i karlika malutkiego. Ich indeksy sięgnęły najwyższe wartości odpowiednio: 7,8 i 8,5 w okresie 4. Indeksy pozostałych taksonów były niższe. Najniższe wartości wystąpiły w okresie 2, okresie żerowania i początku przemieszczeń wiosennych. Nie zanotowano aktywności nietoperzy w okresie 1 i 6.

Przedstawione dane, wykazują, że aktywność poszczególnych grup gatunków nietoperzy nie przekracza aktywności niskiej lub średniej (Kepel i inni 2011).

Aktywność wysoką nietoperzy stwierdzono jedynie w transekcie 2 przy kompleksie leśnym i terenów podmokłych, który znajduje się ponad 0,3 km od najbliższej elektrowni wiatrowej. Uzyskane dane wskazują, że projektowana lokalizacja elektrowni wiatrowych na uprawach rolnych, nie spowoduje negatywnego oddziaływania na populację nietoperzy. Większość przelotów odbywała się na niskich pułapach ok. 1 – 15 m. Na obszarze monitoringu oraz w promieniu 2 km nie stwierdzono większych kolonii rozrodczych (>20 osobników) i miejsc hibernacji (>20 osobników) nietoperzy, czy miejsc nadających się do hibernacji. Nie występują tu jaskinie, sztolnie, podziemne konstrukcje itp. Brak ziemianek i używanych otwartych studni. W terenach leśnych nie stwierdzono miejsc dogodnych do zimowania i tworzenia kolonii rozrodczych. Brak koncentracji starodrzewu, praktycznie cały obszar lasów zajmują przemysłowe uprawy leśne w klasie wieku nie przekraczającej 100 lat. Nie znaleziono w nich dużych dziupli nadających się do wykorzystania w okresie rozrodu. Nad obszarem monitoringu nie stwierdzono istotnych tras migracji nietoperzy.

Z uwagi na znikomą obecność ww. gatunków, w związku z realizacją przedmiotowej inwestycji nie stwierdzono potrzeby zastosowania okresowych wyłączeń wybranych siłowni wiatrowych planowanej farmy.

Możliwość wystąpienia potencjalnie istotnego oddziaływania turbin wiatrowych na ornitofaunę jest szeroko opisywana w dostępnych danych źródłowych. Jak wskazuje się w literaturze przedmiotu (zob. np. P. Hektus, Czynniki lokalizacji elektrowni wiatrowych w Polsce, rozprawa doktorska, Poznań 2020, s. 68 i nast.; P. Śmietana, D. Wysocki, Uwarunkowania środowiskowe energetyki wiatrowej na przykładzie oddziaływania na ptaki i nietoperze, [w:] Wybrane przyrodnicze i prawo-administracyjne aspekty energetyki odnawialnej w Polsce, red. M. Świątek, Wyd. Nauk. Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2022, s. 21 i nast.) elektrownie wiatrowe mogą oddziaływać na awifaunę m.in. poprzez zwiększone ryzyko śmiertelności w wyniku kolizji z turbinami wiatrowymi, efekt odstraszenia prowadzący do opuszczenia siedlisk, wystąpienie efektu bariery ograniczającego możliwość przemieszczania się ptaków a tym samym powodującego zmianę tras przelotów poszczególnych gatunków, jak również utratę siedlisk w wyniku bezpośredniego przekształcenia terenu związanego z budową elektrowni wiatrowej oraz infrastruktury towarzyszącej.

Zgodnie z dostępną literaturą najbardziej narażone na negatywne oddziaływanie farm wiatrowych są gatunki ptaków należące do następujących grup taksonomicznych: blaszkodziobe Anseriformes, perkozy Podicipediformes, żurawiove Gruiformes, siewkowe Charadriiformes. bocianowe Ciconiiformes, szponiaste Accipitriformes, sokołowe Falconiformes.

Należy wskazać, iż zgodnie z obowiązującą definicją właściwy stan ochrony gatunku (określenie wynikające z art. 5 pkt 24 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r., poz. 1478) oznacza sumę oddziaływań na gatunek, mogącą w dającej się przewidzieć przyszłości wpływać na rozmieszczenie i liczebność jego populacji na terenie kraju lub państw członkowskich Unii Europejskiej lub naturalnego zasięgu tego gatunku, przy której dane o dynamice liczebności populacji tego gatunku wskazują, że gatunek jest trwałym składnikiem właściwego dla niego siedliska, naturalny zasięg gatunku nie zmniejsza się ani nie ulegnie zmniejszeniu w dającej się przewidzieć przyszłości oraz odpowiednio duże siedlisko dla utrzymania się populacji tego gatunku istnieje i prawdopodobnie nadal będzie istniało.

W związku z konkluzjami monitoringów występowania oraz potencjalnych zagrożeń wynikających z prawdopodobieństwem kolizji z turbinami wiatrowymi ornitofauny (ale potencjalnie także chiropterofauny) tutejszy organ – na podstawie art. 82 ust. 1 pkt. 2 lit. c) – wskazuje również, że niezbędnym warunkiem eksploatacji przedmiotowej inwestycji jest również prowadzenie monitoringu porealizacyjnego wspomaganego monitoringiem śmiertelności ptaków – szczegółowe wytyczne dotyczące zakresu przedmiotowych monitoringów zostały wskazane w sentencji niniejszej decyzji w pkt II ppkt. 2.2 oraz 2.3. Należy również wskazać, że wyniki monitoringu porealizacyjnego

oraz monitoringu śmiertelności ornitofauny posłużą do analizy faktycznego oddziaływania projektowanej elektrowni wiatrowej na chronione gatunki ptaków oraz oceny czy jej funkcjonowanie nie powoduje znacząco negatywnego oddziaływania na ornitofaunę. Za wystąpienie znacząco negatywnego oddziaływania zostanie uznana sytuacja, gdy wynikająca z monitoringów skala śmiertelności gatunków wyszczególnionych w tzw. Dyrektywie ptasiej przekroczy 1 os./turbinę/rok. W przypadku nietoperzy dane dotyczące śmiertelności zostaną poddane indywidualnej analizie w kontekście oddziaływania na lokalne populacje, która uwzględni wyniki monitoringów przed- oraz porealizacyjnych oraz monitoringów śmiertelności. Wówczas Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie może nakazać zastosowanie przez inwestora dodatkowych, innych niż dotychczas realizowane, działań minimalizujących ograniczających dalszy wpływ farmy na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego. W takim przypadku inwestor jest zobowiązany bez zbędnej zwłoki oraz na własny koszt podjąć i zrealizować ww. działania, których ostateczny zakres zostanie określony w porozumieniu i przy akceptacji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie. Ewentualne dodatkowe działania minimalizujące mogą objąć w szczególności: przedłużenie terminu prowadzenia monitoringu, zmianę jego zakresu oraz nakaz natychmiastowego (całkowitego bądź okresowego) wstrzymania pracy poszczególnych turbin. W przypadku wystąpienia opisywanej sytuacji możliwe jest również wszczęcie postępowania, o którym mowa w art. 82 ust. 1c ustawy ooś w związku z art. 362 Ustawy z dnia z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647 z późn. zm.) zmierzającego do wydania decyzji administracyjnej nakładającej obowiązek ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia.

W związku z zastosowaniem na turbinach wiatrowych systemu detekcyjno-reakcyjnego powodującego odstraszenie ptaków (tj. poprzez światła stroboskopowe, dźwięk), inwestor winien uzyskać decyzję zezwalającą na czynności podlegające zakazom obowiązującym w stosunku do chronionych gatunków zwierząt, tj. umyślne płoszenie i niepokojenie w miejscach noclegu, w okresie lęgowym w miejscach rozrodu lub wychowu młodych, lub w miejscach żerowania zgrupowań ptaków migrujących lub zimujących (decyzja derogacyjna), na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody (art. 56) oraz rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (§ 6 ust. 3).

Planowane przedsięwzięcie, w myśl aktualnie obowiązującego Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, realizowane będzie na obszarze Jednolitej Części Wód Podziemnych (JCWPd) o kodzie GW60007 oraz na terenie zlewni Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) o kodzie RW600009198 Małka i na ternie zlewni Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP) o kodzie RW600011198899 Krąpiel od Kani do ujścia. JCWP Małka (RW6000091989299) to naturalna część wód charakteryzująca się dobrym stanem chemicznym. Przedmiotowa JCWP została określona jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla ww. JCWP są: umiarkowany stan ekologiczny (złagodzone wskaźniki: [azot ogólny]; pozostałe wskaźniki - II klasa jakości); zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego Małka w obrębie JCWP (dla troci wędrownej) oraz dobry stan chemiczny. Dla ww. JCWP zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Termin osiągnięcia celów środowiskowych przedłużono po 2027 roku. Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: IFPL, 10, MIR, MML, EFI+PL/ IBI_PL. Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (wskazanymi w kolumnie pn. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań) JCWP Krąpiel od Kani do ujścia (RW600011198899) to silnie zmieniona część wód charakteryzująca się słabym potencjałem ekologicznym, stanem chemicznym poniżej dobrego oraz złym stanem ogólnym. Zlewnia jest monitorowana. Przedmiotowa

JCWP została określona jako zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Termin osiągnięcia celów środowiskowych przedłużono do 2027 roku; substancje priorytetowe wprowadzone dyrektywy 2013/39/UE ~ do 2039 r. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań). JCWPd (60007) charakteryzuje się dobrym stanem chemicznym i ilościowym. Nie jest zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia założonych celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla ww. JCWPd są: utrzymanie dobrego stanu chemicznego i dobrego stanu ilościowego. Teren inwestycyjny znajdują się poza strefami ochronnymi ujęć wód i poza obszarami ochronnymi zbiorników wód śród lądowych, jak również poza obszarami szczególnego zagrożenia powodzią, a także poza obrębem Głównego Zbiornika Wód Podziemnych. Uwzględniając charakter, skalę i lokalizację przedsięwzięcia oraz planowane rozwiązania techniczne chroniące środowisko, Dyrektor Zarządu Zlewni w Stargardzie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w toku przedmiotowego postępowania opinią z dnia 04 grudnia 2023 r., znak: SZ.ZZŚ.3.4901.217.2023.OS, podtrzymaną pismem z dnia 02 października 2025 r., znak: SZ.ZZŚ.3.4901.217.1.2023.OS i pismem z dnia 06 listopada 2025 r., znak: SZ.ZZŚ.3.4901.217.2.2023.MM, uznał, że przedmiotowe przedsięwzięcie, zarówno w fazie budowy, jak i eksploatacji, nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko wodne i gruntowe, a tym samym nie nastąpi degradacja wód podziemnych i powierzchniowych spowodowana jakimkolwiek zanieczyszczeniami. Nie nastąpi również pogorszenie potencjału ekologicznego i stanu chemicznego JCW powierzchniowych oraz stanu ilościowego i chemicznego JCW podziemnych. Tym samym ww. organ nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, jednocześnie wskazując na konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następujących warunków i wymagań:

1. Dla zachowania prawidłowego funkcjonowania urządzeń wodnych należy zachować jego drożność, właściwy stan techniczny oraz kierunek odpływu wody.
2. Zgodnie z art. 192 ust. 1 pkt 1, w nawiązaniu do art. 17 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r., poz. 1478), zakazuje się niszczenia lub uszkodzenia urządzeń wodnych.
3. Zgodnie z art. 234 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r., poz. 1478), właściciel gruntu nie może m.in. zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na Jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł – ze szkodą dla gruntów sąsiednich.
4. W przypadku uszkodzenia urządzeń wodnych przy wykonywaniu prac ziemnych Inwestor zobowiązany jest do naprawy powstałych uszkodzeń, w sposób zapewniający zachowanie dotychczasowych funkcji tych urządzeń.
5. W przypadku konieczności wykonania urządzeń wodnych (w tym odbudowy, rozbudowy, nadbudowy, przebudowy, rozbioru lub likwidacji tych urządzeń) wymagane jest uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego, zgodnie z art. 389 pkt 6 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r., poz. 1478).
6. Prace wymagające odwodnienia wykopów powinny być zrealizowane, w jak najkrótszym terminie, w zależności od przyjętej technologii prace wymagają zgłoszenia wodnoprawnego zgodnie z art. 394 ust. 1 pkt 5 lub pozwolenia wodnoprawnego zgodnie z art. 35 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo Wodne (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 960 z późn. zm.).
7. W trakcie budowy należy korzystać z maszyn, urządzeń oraz pojazdów sprawnych technicznie.
8. Podczas trwania prac budowlanych należy nie dopuścić do przedostania się do wód powierzchniowych i ziemi substancji ropopochodnych z maszyn, urządzeń i środków transportu oraz innych substancji szkodliwych, natomiast w przypadku wycieku tych substancji należy zastosować

sorbent lub płyn do neutralizacji cieczy ropopochodnych, a zanieczyszczony materiał przekazać do unieszkodliwiania.

9. Podłoże zaplecza budowy należy zabezpieczyć przed ewentualnym wyciekami substancji ropopochodnych z urządzeń i maszyn oraz środków transportu, a w miejsca przeznaczone do składowania substancji podatnych na przenikanie do gleby należy położyć materiały izolacyjne.

10. Inwestycję w fazie budowy, jak i realizacji należy prowadzić w sposób wykluczający pogorszenie stanu wód, przy zastosowaniu środków (procedur i technologii) zapobiegających rozprzestrzenianiu się i likwidujących ewentualne zanieczyszczenia powstałe w trakcie jej realizacji. Ponieważ niektóre ww. wymagania wynikają z przepisów prawa, co obliguje inwestora do ich przestrzegania, wskazane warunki jedynie częściowo zostały uwzględnione w sentencji niniejszej decyzji (tj. obejmujące pkt 1, 4, 8, 9, 10).

Z uwagi na powyższe, nie przewiduje się oddziaływania planowanej inwestycji na zmiany lub nasilenie zmian klimatu. Farmy wiatrowe to inwestycje korzystające z odnawialnych zasobów środowiska, które przyczyniają się do redukcji emisji gazów cieplarnianych wytwarzanych przez energetykę konwencjonalną. Elektrownie wiatrowe są projektowane z uwzględnieniem obecnych warunków klimatycznych oraz postępujących zmian klimatu, a także możliwości wystąpienia skrajnych zjawisk klimatycznych, dzięki zastosowaniu materiałów wykazujących odporność na wysokie i niskie temperatury. Każda elektrownia wiatrowa zostanie wyposażona w zabezpieczenia na wypadek silnych wiatrów w postaci hamulca awaryjnego, wstrzymującego pracę turbiny przy nadmiernej prędkości wiatru, a także w systemy odgromowe, chroniące przed wyładowaniami atmosferycznymi. Posadowienie turbin zaplanowano w bezpiecznej odległości od terenów mieszkalnych, poza zasięgiem ewentualnych zagrożeń związanych z możliwością oblodzenia łopat projektowanych turbin i spadających z nich odłamków lodu.

Niewątpliwie jedną z istotniejszych kwestii podczas planowania farm wiatrowych jest wpływ takiej inwestycji na walory krajobrazowe. Z uwagi na fakt, iż elektrownie wiatrowe są napędzane energią wiatru, należy je lokalizować na terenach otwartych. Tym samym obiekty te są dobrze widoczne i zmieniają dotychczasowe walory krajobrazowe. W odniesieniu do kluczowych elementów krajobrazowych w otoczeniu inwestycji, należy podkreślić, że w strukturze krajobrazu dominują pola uprawne i łąki z fragmentarycznymi obszarami leśnymi, a krajobraz jest otwarty, co zwiększa ekspozycję na turbiny wiatrowe. W pobliżu znajdują się jeziora i mniejsze zbiorniki wodne, które mogą stanowić istotny element wizualny krajobrazu. Bliskość obszarów zabudowanych, w tym najbliższych miejscowości Kicko, Stara Dąbrowa i Parlino, mogą być narażone na oddziaływanie wizualne farmy wiatrowej. W pogodne i bezchmurne dni, dostrzeżenie elementów turbin wiatrowych może być możliwe także z perspektywy dalej usytuowanych miejscowości. Krajobraz w rejonie planowanej inwestycji farmy wiatrowej Kicko ma charakter rolniczy z elementami naturalnymi, takimi jak lasy i ciek wodny. W obszarze tym brak jest wyraźnie dominujących obiektów historycznych, choć istnieje możliwość występowania stanowisk archeologicznych. Degradacja krajobrazu w tym rejonie wynika głównie z intensywnej działalności rolniczej oraz rozwoju infrastruktury. Planowana nowa inwestycja niewątpliwie wpłynie na odbiór wizualny krajobrazu, jednak ze względu na to, że jest to teren już przekształcony przez człowieka, wpływ ten można ocenić jako umiarkowany. Turbiny wiatrowe staną się nowym elementem w krajobrazie, ale nie będą ingerować w obszary o szczególnej wartości przyrodniczej czy kulturowej. Ocena wpływu projektowanej farmy wiatrowej na krajobraz, została przeprowadzona w oparciu o następujące kryteria: zmiana walorów wizualnych, wpływ na krajobraz naturalny i rolniczy, oddziaływanie na krajobraz kulturowy i historyczny, percepcja społeczna. Turbiny wiatrowe staną się nowym, dominującym elementem wizualnym w krajobrazie. Ich wysokość i ruch obracających się łopat będą widoczne z dużej odległości, zmieniając dotychczasową panoramę. W raporcie oos za strefę

potencjalnego znaczącego oddziaływania wizualnego przedsięwzięcia, tj. strefę, w której elektrownie wiatrowe lub inne elementy farmy mogą być w krajobrazie dominującymi lub silnie wyróżniającymi się elementami, uznano obszar w promieniu do 4,5 km. Na podstawie wykonanych analiz stwierdzono, że ryzyko potencjalnego negatywnego wpływu farmy wiatrowej na krajobraz w Kicku jest średnie. Główne czynniki dobra widoczność turbin w krajobrazie rolniczym, brak skupisk obiektów historycznych, brak popularnych szlaków turystycznych w bliskiej odległości, średnia liczba potencjalnych odbiorców zmian w krajobrazie. Podsumowując, planowana farma wiatrowa w miejscowości Kicko będzie miała zauważalny wpływ na krajobraz, szczególnie w promieniu do 7 km od inwestycji. Turbiny wiatrowe o wysokości do 150 m staną się dominującym elementem wizualnym w otwartym krajobrazie rolniczym. Obszar inwestycji charakteryzuje się krajobrazem rolniczym z elementami naturalnymi, takimi jak lasy i ciekі wodne. Teren jest już częściowo przekształcony przez działalność człowieka, co zmniejsza potencjalny negatywny wpływ inwestycji. W bezpośrednim sąsiedztwie inwestycji nie znajdują się znaczące obiekty zabytkowe, co minimalizuje ryzyko negatywnego oddziaływania na dziedzictwo kulturowe. Istnieje jednak możliwość występowania stanowisk archeologicznych. Aby ograniczyć widoczność turbin wiatrowych, inwestor przewiduje montaż turbin w kolorze neutralnym krajobrazowo.

Podsumowaniem przeprowadzonej analizy jest ocena zidentyfikowanego wpływu w kontekście wskazanych powyżej czterech płaszczyzn oddziaływania – na potrzeby oceny przyjęto trójstopniową skalę (niski wpływ – średni wpływ – wysoki wpływ) wraz z konkluzją opisowym. W związku z powyższym należy uznać, że oddziaływanie projektowanych farm wiatrowych na krajobraz będzie następujące: średni wpływ na zmianę walorów wizualnych – nastąpi bowiem częściowa zmiana charakteru krajobrazu; średni wpływ na krajobraz rolniczy – realizacja inwestycji będzie związana z umiarkowanym przekształceniem terenu; niski wpływ na krajobraz kulturowy – nie przewiduje się wpływu na zabytki i dziedzictwo kulturowe; średni wpływ w zakresie percepcji społecznej – możliwe są zróżnicowane reakcje lokalnej społeczności, wynikające w szczególności z subiektywności odbioru wizualnego farm wiatrowych.

W kontekście percepcji społecznej należy równocześnie wskazać, że w ramach przeprowadzonego postępowania, w tym udziału społeczeństwa, do tutejszego organu nie wpłynęły żadne uwagi/ wnioski bądź sprzeciwy związane z posadowieniem projektowanych turbin. Ponadto, przeprowadzone analizy związane z możliwymi uciążliwościami (hałas, efekty świetlne) zostały poddane szczegółowej analizie – co znajduje potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Należy również zaznaczyć, że potencjalne uciążliwości hałasowe będą podlegać dodatkowo analizie porealizacyjnej, której wyniki mogą stanowić podstawę do podjęcia dodatkowych działań minimalizujących

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że przedmiotowa inwestycja zostanie zlokalizowana poza terenami parków krajobrazowych, czy obszarów chronionego krajobrazu, wyznaczonych w celu ochrony szczególnych wartości krajobrazowych. Zgodnie z wynikami projektu „Audytu krajobrazowego województwa zachodniopomorskiego, obszar objęty wnioskiem nie stanowi także krajobrazu priorytetowego. Najbliższym tego typu obszarem jest niewielki zespół przyrodniczo-krajobrazowy Parlino – Łęczyna – zlokalizowany w odległości ponad 6 km. Ponadto w *raporcie o oś* wskazano, że w przypadku likwidacji przedsięwzięcia zostanie przeprowadzona kompleksowa rekultywacja terenu mająca na celu przywrócenie stanu krajobrazu sprzed realizacji inwestycji

Gondole projektowanych turbin wiatrowych zostaną wyposażone jedynie w oświetlenie ostrzegawcze, wynikające z przepisów dotyczących bezpieczeństwa ruchu lotniczego. W związku z powyższym przedsięwzięcie nie będzie związane z nadmiernym oddziaływaniem w zakresie zanieczyszczenia światłem.

Praca wybudowanych turbin wiatrowych będzie powodowała efekt migotania cienia, tj. efekt optyczny związany z rzucaniem cienia na pobliskie tereny przez obracające się łopaty wirnika. Na wstępie należy wskazać, że obecnie obowiązujące przepisy prawne nie regulują kwestii migotania cienia. To, czy migotanie cienia jest uciążliwością, zależy od odległości obserwatora od turbiny, kierunku usytuowania budynku mieszkalnego oraz orientacji jego okien i drzwi względem farmy wiatrowej, częstotliwości migotania i czasu trwania efektu. Częstotliwość migotania zależy od szybkości obrotów i ilości turbin. Na potrzeby raportu ooś, przeprowadzono stosowne analizy w powyższym zakresie. Badania uwzględniały dwa scenariusze: worst case (najgorszy przypadek) oraz real case (rzeczywiste warunki), a także analizę skumulowanego oddziaływania turbin z uwzględnieniem dodatkowych sześciu turbin wiatrowych, dla których Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Szczecinie prowadzi odrębne postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla realizacji farmy wiatrowej „Kicko 2”, planowanej w bezpośrednim sąsiedztwie, przedmiotowej inwestycji, objętej niniejszą decyzją. Jak już wskazywani powyżej, w Polsce brak jest norm regulujących wpływ cienia turbin wiatrowych na pobliskie zabudowania. Wytyczne takie istnieją jednak w Niemczech (*Hinweise zur Ermittlung und Beurteilung der optischen Immissionen von Windenergieanlagen (WEA-Shattenwurf-Hinweise)*), Irlandii (*Wind Energy Development Guidelines z 2006*) czy Belgii (*Vlaamse II* (sekcja 5.20.6)). Zgodnie z tymi wytycznymi granica cienia określana jest przez dwa czynniki: kąt słońca nad horyzontem musi wynosić co najmniej 3°, łopata turbiny wiatrowej musi zasłaniać co najmniej 20% tarczy słońca. Natomiast limity oddziaływania cienia według ww. wytycznych wynoszą: maksymalnie 30 godzin rocznie maksymalnego cienia astronomicznego dla modelu typu worst case (najgorszy przypadek). maksymalnie 30 minut dziennie maksymalnego cienia astronomicznego dla modelu typu worst case. Teren planowanej inwestycji w gminie Stara Dąbrowa charakteryzuje się otwartym krajobrazem rolniczym z dominującymi polami uprawnymi, co sprzyja swobodnemu rozprzestrzenianiu się efektu migotania cienia. Elektrownie wiatrowe rozmieszczone są na łagodnie pofałdowanym terenie o niewielkich różnicach wysokości, co zapewnia równomierne oddziaływanie cienia na otaczające obszary. Zadrzewienia znajdujące się na południu, zachodzie oraz północnym wschodzie mogą lokalnie ograniczać widoczność migotania cienia poprzez częściowe blokowanie promieni słonecznych, jednak ich wpływ jest ograniczony ze względu na niewielką powierzchnię i luźną strukturę. Budynki mieszkalne w pobliżu inwestycji, szczególnie te położone na północny zachód od turbin, są kluczowymi odbiornikami efektu migotania cienia i wymagają szczegółowej analizy pod kątem ekspozycji na to zjawisko. Rozmieszczenie turbin wiatrowych oraz ich odległość od zabudowań wskazuje, że efekt migotania cienia będzie występował głównie w określonych porach dnia przy bezchmurnej pogodzie. W celu dokonania oceny ww. zjawiska na potrzeby raportu ooś wykonano obliczenia za pomocą programu Windpro (w wersji 4.1) z wykorzystaniem modułu SHADOW (potencjalne oddziaływanie cienia na dany receptor). Scenariusz najgorszego przypadku (worst-case): w tym podejściu zakłada się maksymalną liczbę godzin migotania cienia, przy założeniu: bezchmurnego nieba przez cały rok, turbiny pracują przez cały czas (bez przerw technicznych czy spadków prędkości wiatru), turbiny są zawsze ustawione w kierunku słońca. Scenariusz ten daje teoretyczne maksimum i jest stosowany jako konserwatywne podejście do oceny wpływu. Natomiast scenariusz realistyczny (real case): uwzględnia rzeczywiste warunki pogodowe, takie jak zachmurzenie, mgła czy deszcz, które ograniczają występowanie migotania cienia, bierze pod uwagę zmienność kierunku wiatru oraz okresy, gdy turbiny są wyłączone z powodu konserwacji lub niskiej prędkości wiatru, wyniki są bardziej zbliżone do rzeczywistego oddziaływania. Wyniki dla scenariusza realistycznego zwykle wykazują znacznie niższe wartości niż w przypadku najgorszego przypadku. Limity 30 godzin rocznie są najczęściej stosowane w scenariuszu realistycznym, ale analiza worst-case służy jako narzędzie oceny potencjalnego ryzyka. W przeprowadzonej analizie uwzględniono obliczenia dla scenariusza realnego na podstawie danych: godziny nasłonecznienia

i kierunku wiatru dla każdego z miesięcy oraz scenariusz najgorszy, tj. najgorszy możliwy przypadek uwzględniający godziny nasłonecznienia i kierunek wiatrów względem receptorów. Dane wejściowe, przyjęte do analizy wpływu cienia uwzględniały parametry projektowanej elektrowni wiatrowej (wysokość wieży 84 m, średnice wirnika 131 m, „maksymalną szerokość łopaty 3,94 m, szerokość łopaty na poziomie 90 % długości 1,13 m), parametry receptorów cienia (okno pionowe, wysokość 1 m, szerokość 1,5 m, wysokość od poziomu gruntu 1,0 m). Maksymalny zasięg cienia osiągany jest, gdy płyta słońca pokryta jest w 20% przez łopaty wirnika elektrowni wiatrowej. Minimalny kąt słońca nad horyzontem 3°, gdy kąt słońca staje się bardzo niski, promienie muszą przebyć dłuższą drogę przez atmosferę i wówczas stają się zbyt rozproszone, aby stanowiły wyraźny cień. Do obliczenia analizy cienia przygotowana została mapa numerycznego modelu terenu. W analizie uwzględniono także nieliczne przeszkody, które mogą obejmować drzewa, krzewy, żywopłoty oraz budynki. Obecność tych przeszkód wpływa na osłonięcie receptorów (okien) przed padającym cieniem elektrowni wiatrowej. Zgodnie z wynikami przeprowadzonych analiz wynika, że turbina EW1 generuje wyższe spodziewane wartości migotania cienia w scenariuszu worst case (scenariusz zakładający najbardziej niekorzystne warunki), osiągając maksymalną liczbę godzin rocznie 23:13 h/rok. Pozostałe turbiny, które generują wartości przekraczające limit 30 h/rok to turbiny z wariantu skumulowanego. W scenariuszu real case, który uwzględnia rzeczywiste warunki nasłonecznienia i kierunku wiatru, żadna z turbin nie przekracza wartości 9 h/rok, co jest znacznie poniżej przyjętego limitu 30 h/rok. Wyniki analizy wskazują, że planowana farma wiatrowa Kicko nie będzie generowała potencjalnych przekroczeń migotania cienia w planowanej lokalizacji. Natomiast w wariantcie skumulowanym uwzględniającym sześć dodatkowych turbin wiatrowych, dla których Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Szczecinie prowadzi odrębne postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanej farmy wiatrowej „Kicko 2”, planowej w bezpośrednim sąsiedztwie przedmiotowej inwestycji, przy założeniu najgorszego scenariusza taka ewentualność może wystąpić. W takim przypadku zaleca się zastosowanie środków zaradczych, które mogłyby czasowo ograniczyć pracę turbin w minutach/godzinach największego oddziaływania tj. wprowadzenie oprogramowania kontrolującego czas i intensywność migotania cienia na podstawie lokalizacji słońca, prędkości wiatru oraz geometrii turbin - Shadow Flicker Control System), automatyczne wyłączanie turbin podczas krytycznych okresów, gdy migotanie cienia przekracza dopuszczalne normy (np. 30 godzin rocznie lub 30 minut dziennie), regulacja kąta nachylenia łopat wirnika w celu zmniejszenia intensywności migotania cienia w określonych porach dnia, wyłączanie turbin podczas wschodu lub zachodu słońca, w najbardziej nasłonecznione dni, kiedy migotanie jest najbardziej intensywne i uciążliwe dla mieszkańców, instalacja fizycznych barier przeciwsłonecznych, takich jak drzewa lub sztuczne ekrany, które blokują bezpośredni dostęp cienia do budynków mieszkalnych, wykorzystanie naturalnych nasadzeń jako estetycznego i ekologicznego rozwiązania, dodatkowo, domowe środki zaradcze, takie jak zasłony, firanki czy rolety, skutecznie ograniczają odbiór cienia wytwarzanego przez turbinę wiatrową. Wyniki przeprowadzonego na potrzeby raportu oś modelowania w zakresie efektu migotania cienia, które nie wykazują przekroczenia 30 godzin w skali roku, pozwalają wykluczyć ryzyko negatywnego wpływu tego zjawiska na mieszkańców pobliskich miejscowości. Należy również podkreślić, że najbliższe budynki mieszkalne znajdują się w odległości ponad 750 m od projektowanych turbin wiatrowych. Część ww. budynków osłonięta jest od strony terenu inwestycyjnego zabudowaniami gospodarczymi lub zadrzewieniami, które będą zmniejszały zasięg występowania analizowanego zjawiska.

Rodzaj przedsięwzięcia oraz ilość substancji niebezpiecznych znajdujących się na terenie projektowanej farmy wiatrowej nie kwalifikują jej do zakładów o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Na obszarze inwestycyjnym nie przewiduje się ryzyka wystąpienia katastrof naturalnych, ponieważ teren przedmiotowej farmy wiatrowej zlokalizowany jest

poza strefami zagrożenia powodziowego oraz występowania osuwisk. Planowana technologia budowy elektrowni zminimalizuje także ryzyko wystąpienia katastrofy budowlanej. Elektrownie wiatrowe są urządzeniami zaawansowanymi technologicznie. Ich konstrukcja musi spełniać rygorystyczne warunki techniczne oraz bezpieczeństwa. Konstrukcje wież i wirników są odporne na silne podmuchy oraz odporne na niekorzystne warunki atmosferyczne. Posiadają zabezpieczenia antykorozyjne, odgromowe, a także elementy konstrukcyjne do wy tłumienia drgań, obniżenia hałasu, tłumienia pola elektromagnetycznego oraz wewnętrzne zabezpieczenia przed wyciekami płynów eksploatacyjnych. Ponadto są samoobsługowe i monitorowane w czasie rzeczywistym, dzięki czemu wykrycie ewentualnej usterki elektrowni jest możliwe w krótkim czasie.

Z uwagi na powyższe, nie przewiduje się oddziaływania planowanej inwestycji na zmiany lub nasilenie zmian klimatu. Farmy wiatrowe to inwestycje korzystające z odnawialnych zasobów środowiska, które przyczyniają się do redukcji emisji gazów cieplarnianych wytwarzanych przez energetykę konwencjonalną. Elektrownie wiatrowe są projektowane z uwzględnieniem obecnych warunków klimatycznych oraz postępujących zmian klimatu, a także możliwości wystąpienia skrajnych zjawisk klimatycznych, dzięki zastosowaniu materiałów wykazujących odporność na wysokie i niskie temperatury.

Elektrownie wiatrowe zaplanowano poza strefami ochrony konserwatorskiej, istnieje natomiast możliwość, że prace inwestycyjne będą ingerowały w stanowiska o znaczeniu archeologicznym. W przypadku wystąpienia takiej sytuacji prace ziemne w obrębie stanowisk archeologicznych inwestor powinien realizować w uzgodnieniu z organem właściwym do spraw ochrony zabytków, który określi zakres niezbędnych do wykonania badań archeologicznych, poprzedzających proces zainwestowania terenu na zasadach określonych przepisami dotyczącymi ochrony zabytków, w tym ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 t.j.).

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie poddał również analizie oddziaływania skumulowane przedmiotowego przedsięwzięcia z innymi inwestycjami, które już funkcjonują w pobliżu terenu inwestycyjnego. Z przedłożonej dokumentacji wynika, że najbliższa farma wiatrowa oddalona jest około 6 km od terenu przeznaczonego pod przedmiotową inwestycję. Z uwagi na tak znaczną odległość nie stwierdzono możliwości skumulowanego oddziaływania tych przedsięwzięć.

Nie mniej jednak przeanalizowano także oddziaływanie skumulowane, z planowaną w bezpośrednim sąsiedztwie, farmą wiatrową Kicko 2, dla której obecnie toczy się odrębne postępowanie administracyjne. Należy podkreślić, iż w ramach przedmiotowego postępowania, zakres inwestycji obejmują wyłącznie 2 turbiny wiatrowe (EW1, EW2). Natomiast w skład farmy wiatrowej Kicko 2 wchodzić będzie 6 turbin wiatrowych. W ramach realizacji wszystkich ww. farm, łącznie funkcjonować będzie 8 turbin wiatrowych. Wspólne oddziaływanie projektów Kicko i Kicko 2 będzie większe niż osobno poszczególnych projektów. Związane to jest z większą liczbą EW oddziałujących na przestrzeń, większą powierzchnią ekspozycji przestrzennej oraz większą powierzchnią zajętego terenu pod elementy infrastruktury technicznej. Tym samym większa ingerencją w środowisko abiotyczne i biotyczne. Powyższe farmy będą się składać z takich samych modeli turbin wiatrowych. Oddziaływanie obu projektów będzie podobne. Różnicą determinującą oddziaływanie poszczególnych projektów będzie liczba elektrowni wiatrowych. Wpływ obu projektów na środowisko będzie podobny. Jak wykazały analizy, skumulowane oddziaływanie na poszczególne składowe środowiska abiotycznego będzie niewielkie i nie wpłynie znacząco na tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych, jak i terenów sąsiadujących. Zarówno oddziaływanie w zakresie powierzchni ziemi, zasobów wodnych, emisji zanieczyszczeń do atmosfery, hałasu akustycznego, pól elektromagnetycznych, efektu migotania, emisji infradźwięków, powstawania drgań, gospodarki odpadami na etapach

realizacji i eksploatacji będzie niewielkie lub znikome oraz nie spowoduje przekroczenia dopuszczalnych norm. Łączne przedsięwzięcie spowoduje nieznaczne przekształcenie geomorfologii, poprzez zebranie fragmentów powierzchni gleby w trakcie prac budowlanych i niwelacji terenu. Będą to oddziaływania o niewielkiej skali powierzchniowej i częściowo odwracalne w trakcie odtwarzania stanu początkowego terenu po zakończeniu prac budowlanych, lub w większym zakresie na etapie likwidacji. Realizacja obydwu przedsięwzięć nie wpłynie na stan wód powierzchniowych i podziemnych na obszarze budowy infrastruktury farmy wiatrowej. Inwestycje nie wpłyną negatywnie na stan jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych i jednolitych części wód podziemnych. Na obszarach obu przedsięwzięć brak obiektów zabytkowych i stanowisk archeologicznych. Analiza krajobrazowa, również nie wykazała znaczącego negatywnego oddziaływania na krajobraz kulturowy i percepcję krajobrazu. Analizy przedstawione w raporcie, pokazują, że przedmiotowe przedsięwzięcie budowy farmy wiatrowej Kicko, oraz planowanej sąsiadującej farmy wiatrowej Kicko 2, nie spowodują znaczącego negatywnego oddziaływania skumulowanego w odniesieniu do elementów abiotycznych środowiska. Oddziaływanie skumulowane w odniesieniu do środowiska przyrodniczego wystąpi na 4 głównych polach: ryzyku kolizji z elektrowniami wiatrowymi, utraty siedlisk, powstaniu bariery ekologicznej i stopnia różnorodności biologicznej. Realizacja obu projektów czyli zwiększenia liczby EW z 2 EW do 8 EW spowoduje zwiększenie oddziaływania w przypadku kolizji. Analizy przedłożonych wykresów wskazują na zwiększenie ryzyka kolizji w wyniku oddziaływania skumulowanego. W większości przypadków prawdopodobne zwiększenie ryzyka nie jest duże i oscyluje wokół 1 osobnika rocznie. Jednak są to dane referencyjne i wyniki mogą być niedokładne. Jednak na etapie eksploatacji prowadzone będą obserwacje terenowych i na podstawie ich wyników będą podejmowane, ewentualne działania minimalizujące do danej farmy wiatrowej. W przypadku zwiększenia liczby elektrowni wiatrowych nie prognozuje się istotnego wpływu na różnorodność biologiczną. Jak przedstawiono powyżej, obszar obu projektów ma charakter monokulturowych agrocenoz w intensywnym użytkowaniu. Brak jest zakrzewień i zadrzewień śródpolnych, cieków czy rowów melioracyjnych. Różnorodność biologiczna jest niska, więc oddziaływanie skumulowane nie powinno istotne.

Na podstawie analizy przeprowadzonej na załączonych do wniosku dokumentach, w tym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz jego uzupełnieniach, określono oddziaływania i potencjalne zagrożenia środowiska, związane z realizacją i eksploatacją przedsięwzięcia. W oparciu o informacje zawarte w tych dokumentach zostały zdefiniowane warunki realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia zapewniające ochronę środowiska. W związku z powyższym można stwierdzić, iż planowane przedsięwzięcie nie spowoduje naruszenia obowiązujących norm ochrony środowiska oraz nie pogorszy istniejącego stanu środowiska, pod warunkiem zachowania parametrów technicznych i technologicznych, dla których przeprowadzono analizę w raporcie oos i jego uzupełnieniu oraz spełniając szereg zaleceń określonych w ww. raporcie, które zostały uwzględnione również w niniejszej decyzji

W toku niniejszego postępowania nie stwierdzono konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla planowanego przedsięwzięcia.

W niniejszej decyzji nie nałożono obowiązku przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, ponieważ planowane przedsięwzięcie nie będzie wiązać się z ryzykiem oddziaływania poza granice Rzeczypospolitej Polskiej.

Z uwagi na powyższe nie stwierdzono konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 ustawy oos.

Należy dodać, że w oparciu o art. 33 ust. 1 *ustawy ooś* Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie zapewnił społeczeństwu możliwość udziału w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym, w tym możliwość zgłaszania uwag i wniosków do prowadzonego postępowania. Konsultacje społeczne wyznaczono w terminie od 24 listopada 2025 r. do 24 grudnia 2025 r. We wskazanym terminie nie zostały zgłoszone żadne uwagi ani wnioski.

Niniejszą decyzję wydano na podstawie następujących zapisów *ustawy ooś*:

- art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, zgodnie z którymi decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia, a jej uzyskanie jest wymagane dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.
- art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. r, określającym właściwość organu wydającego decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach,
- art. 82, zgodnie z którym w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydanej po przeprowadzaniu oceny oddziaływania na środowisko, właściwy organ określa wymagania określone w tym artykule,
- art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, w myśl których decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia oraz określających, co takie uzasadnienie powinno zawierać.

Niniejsza decyzja została wydana także w oparciu o art. 104 *Kpa*, który wskazuje, że organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej oraz, że decyzje rozstrzygają sprawę, co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 72 ust. 3 *ustawy ooś* decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ww. ustawy, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a tej ustawy. W myśl art. 72 ust. 4 *ustawy ooś* złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 3, od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w pierwszej instancji, stanowisko, że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1 *ustawy ooś*, jeżeli było wydane. Zajęcie stanowiska następuje na wniosek uwzględniający informacje na temat stanu środowiska i możliwości realizacji warunków wynikających z decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub postanowienia, o którym mowa w ww. art. 90 ust. 1, jeżeli było wydane. Wniosek, o którym mowa w zdaniu drugim, składa się do organu nie wcześniej niż po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

Od niniejszej decyzji służy Stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Zgodnie z art. 127 *Kpa*, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji

do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Wnioskodawca dokonał opłaty skarbowej za wydanie niniejszej decyzji w kwocie 205 zł zgodnie z obowiązującą ustawą z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1154).

wz. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie
Drugi Zastępca Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Szczecinie
Andrzej Miluch
/- dokument podpisany cyfrowo/

Załącznik nr 1. Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia zgodnie z art. 84 ust. 2 ustawy ooś.

Otrzymują:

1. Pan Artur Lachowicz, Solart Sp. z o.o., al. Bohaterów Warszawy 34-35/lok.228, 70-340 Szczecin – e-Doręczenia (PURDE)
2. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa

Do wiadomości:

1. Dyrektor Zarządu Zlewni w Stargardzie Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie– e-Doręczenia (PURDE)
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Stargardzie – e-Doręczenia (PURDE)